

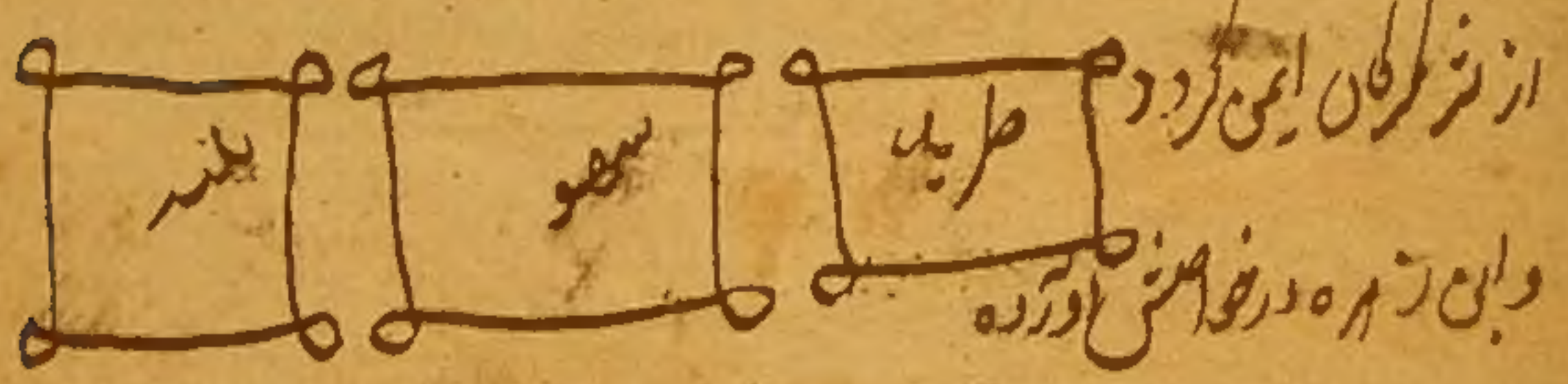
فروح محبت است موی سوخته و جز و پست پیا ز سوخته بکوز و تخم ریحان بوده
 نصف جزو کافور فیضوری ربع جزو از ورم نه بند **نصا** این از و رجهه اکلا و
 فروح ساعیه و بواسه الالف و نوا سهر محبت است اسفوان رمیم با سوخته صبر
 زرد بالستوبه بلور زرد و منا بند و همچنین برک عناب خشک را ذل و رنه
 بند که بجز آنکه سبب بد است و صماد بر رک زرد ک صمین صابن دارد
و النصا است میدان بکدرم سلاحه که بول بز باعث شفا می خدام مسحکم دانه
 کواست که در سنگ لاهما منچد میشود هر روز با سکنجبین تا چند روز باعث
 شفا می خدام مسحکم دانه اند اگر چه کدر بخشن اطراف رسیده بند **و لاحد**
 امام جعفر صادق علیه السلام فرمود این لغو بدست بجهت کسی که مبتلا شده
 باشد بیلای زلزله ای فاده باشد آنکه و غزان دست بر دهن بکدر و بکوی که
 بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَبِاللَّهِ وَبِاللَّهِ وَإِلَى اللَّهِ وَمَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 اَبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ نُوحٍ نَجِيِّ اللَّهِ
 عِيسَى مَرْسُومِ اللَّهِ مُحَمَّدٌ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ
 مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ فَادِحٍ وَدَجَعٍ وَكُلِّ مَآحِجٍ وَآمِدٍ فَاسَمُ

مِنْ اللَّهِ وَعَدًا ثَمَرًا مِنَ اللَّهِ فُلَانٌ بِنِ فُلَانٍ لَا يَفْتَرِبُ الْأَكْلُ وَالْشَرِبُ
عِنْدَهُ بِكَلِمَاتٍ اللَّهُ النَّامَاتِ الَّتِي سَأَلَ لَهَا أَدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
مَا تَبَقَّ عَنْهُ عَلَيْهِ آيَةُ هُوَ النَّوَابُ الرَّحِيمُ إِلَّا أَنْهَا حُرْمَتُهَا إِلَّا
وَجَاعُ وَالْأَرْوَاحُ لَصَاحِبِهِ بِأَذْنِ اللَّهِ يَعْوَنُ اللَّهُ بِقُدْرَةِ آيَةِ الْأَ
لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ **و** فَتَمَّ الْكِتَابُ وَ
آيَةُ الْكُرْسِيِّ وَبِعَشْرَ أَزْوَاجٍ سَوَاءٌ يَسْتَجِيبُ نَجْوَاهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَشْفِيَهُ
مِنْ عِلَّتِهِ هَذِهِ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ **و** حَرِّبْ وَكُفِّرْ وَبَادِنِ نَفْسِ
وَفُوبًا عَلَيْهِتُكَ كَمَا يَكُونُ لِعُزْمَتِهَا بِدَمْعِ تَوَدُّعِي بِرَبِّانِي وَبِجُودِ دَارِ دُونَ نَفْسِ
عَلَيْتُكَ كَمَا سَوَّاهُمَايَ خُودِ دَرِازَامِ بِدَاوُدَ وَكَرْمُوتِ بَرَانِ نَبْدِ دُنُورِ دَفْعِ
دَفْعِ دَمَلِ دَعَايَ الْإِنْكَارِ دُورِ دَكْرِ مَعَالِ سِرْمَانِ نِيْزِ لَعْنَةِ زَادِ دَوِيْهِ مَذْكَورِ شَرِّ
وَاطْبَاءِ ضَمَادِ شِرَارِ كَجَبْرِ أَبَا أَرْدَبِ وَخَالِ حَرْبِ مُشْفَرِحِ وَفُوبَا وَكَلْفِ وَهَقِ دَانِ زَنْدِ
حَبِّبِينَ كَفَرِ أَنْزَلِ جَعْلَ رَابِيسَ سَابِيْدَةٍ دَرِثَالِيْلِ وَفُوبَا بِمَالِ سَدْرِ رُزْ رَا زَايِلِ كَرْدَانِ
و أَطْبَاءِ كَثِيرِ أَبَا بَوْرَةَ وَكَوْكَرِ دَهْجَةِ حَرْبِ وَكَرْبَابِ سِرِّ كَرْجَةِ هَقِ وَبِالْعَابِهَا جَهَنَّمَ مَشْنُودِ

لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ يَوْمَ الْفَتْحِ وَكَذَلِكَ نَقُولُ
 بخواند تقدیر شما را رسول الله لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا أَخْرَجْتُم مِّنَ دِيَارِكُمْ
 در دفع کردن این اشکال را بنویسید و با خود در کمال
 عَدَمِ وادسعت کلمه با سطر و ماعیند بالو حیدر و حیدر بالانجم الحیدر
 در دفع کردن شک یا شغلی دیوانه این اشکال را بران نوشته بخور و شفا یابد

الحمد لله رب العالمین (۱۱۱) (۱۱۱) (۱۱۱) (۱۱۱) (۱۱۱) (۱۱۱) (۱۱۱) (۱۱۱) (۱۱۱) (۱۱۱)

هر که حکیم را بنویسد و بخورد و کسی دهد که او را شک دیوانه کند یا ببرد
 بخورد دفع مرز آن از وی شود و باطل آن که هر که دندان گفتار را بخورد
 شک بروی او فرزند نکند بخوبی رسیده هر که شک بر کسی حمله آورد آن کسی را نکند
 ایام و سبب را بهم گرفته بر طرف شک و میان شک شش ماه به بند و با هر دردت
 مهرم شود دفع مرز که از این عیبی میفوت که بخورد تقدیر شما را
 رسول من است انفسکم عزیز علیه تا آخر سوره توبه بخواند و بر کله کوفته آن و در
 از آن محفوظ ماند گفته اند که ای همه شکل را بنویسید بر گردن کوفته

که اگر فواید این را که عود صلیب گویند در کردن کوفته‌ای بپاویزد و در هر کلاه که کوفته باشد
 از کرک سیبی آن کلاه نرسد در دفع ضرر دزدان و قاطعان طریق و موزان
 از حضرت لام موسی کاظم علیه السلام نقل است که هر که در سفر برپا شد و از دزدان بترسد
 و از درنده‌گان خوف کند ببرد اسبش بطریق کتابت بنویسد لا تخاف
 در گاو لا تخش تا ترسی ضرر آنها از و بآذن الله تعالی دفع شود و راوی گفت کتب خدا و
 رسولان و امامان که در سفر حج و بار خجسته رفیقانم را از ترس غارت خوردند من این دعا
 نمودم بقدرت الله تعالی کما یجمع و یلهم و ندیم دفع دزدان و سفر آیه قل

ادعوا لله اید عواذکم ایامانند عواذکم الامسا و الحشی تا افرموده است
 با این دعا بخواند یا ودود یا ودود یا ذی العرش المجید فقال لا یبیدا
 بعزیزک الی لا اثم و ملکک الذی لا یضام و ینود و یجک الذی ملک
 انکاف عرسک ان یجک فی سر المصوب یا مغیث اغنی یا مغیث اغنی
 یا مغیث اغنی که در مجمع از حضرت امیر المومنین علیه السلام روایت کرده

فرمود که نفوذ بسیار بجهت ایشان دارد و سلف جابر و یحیی و عقیق شدن و فرود
 آمدن کقف و دوان و زرب تنکان و دزدان و قاطعان طریق و یار ازرقا
 این حدیث نقل کرده گفت هر کس بخواند از دکان خود بیرون می‌آید و می‌آید
 می‌خواند

میتواندم بلکه در یک شب فراموش کردم خواندن اینده را پیش از بیرون رفتن
از دکان و بستان در آن خوانده بودم پس در میان بستر بیدارم بیدارم
خوانده و بدست طلب بکاف دکان نشاند و نمودم چون روز شد بدرو دکان
آمدیم دیدم که در یک شب تمام شده است و فضل دارد و مردی در اندرون دکان
بود و گفتیم که تو چه کردی و در این چه میکنی بفرموده و گفت ای دکان دارم
که چیز از دکان ببرم و چون داخل شدم و خواستم که بجز بزرگتر بروم و
حایط میانه و در دکان مثال اینهم رسید که نتوانستم رفتی و تا حد در اینا گرفتار شدم
پس من رستم که انوقت که را خواندم از بزرگتر آن ده شواله که
از دکان بیرون رفته است **اللهم احسننا بعينك التي لا تنام**
واكفني بركتك الذي لا ينام واغننا بظلمتك الذي لا يقام واغننا
بعينك علينا ولا تهلكنا وانت الهادي بيكم من نقتد بها
على قلالك عندها سكرى وكم من بكية تبليتنى بها قلالك عندها
صبري فكم خذتني يا ذا المعروف الدائم الذي لا ينقضي ابدا ويا ذا
التي لا تحصى عندا استك ان تصلى على محمد وآل محمد الطاهرين
وادرؤيك في حق الأعداء والجبابرة اللهم اغني عنى ديني بدنائك

وَعَلَىٰ الْآخِرِينَ يَتَّقُوايَ وَاصْفُظْنِي فِيمَا عَنَتَ عَنِّي وَلَا تَكُنْ لِي لَاقِنِي
فِيمَا حَقَرَ يَ يَامَنُ لَا تَنْقُصُهُ الْعِفَّةُ وَلَا تَضُرُّهُ الْمُعَصِيَةُ اسْتَغْلِكَ قَرَابًا
عَلَى الْعَافِيَةِ يَا أَتَمَّ النَّاحِيَتَيْنِ

زیر آنجا را و امر است به راوی که چند دفعه چنین کرد و هر مرتبه که می‌گفت
این آیه را نود و نه بار می‌گفت و هر روز یک بار می‌گفت و بعد از هر بار که می‌گفت
ایدهایم است و او می‌خلفم است و آفتاب من هم فهم لا یریدون بنویسد این را و
شسته بهر کسی که گمان دارد داده بخورد اگر در زیاده شک کند در دلیر و تمجید
آهنگش آهنگها روایت شده که هر که بخندد یا بخواند از شیعیان بگریزد این آیه

را بخواند بر زودی گردد اَوْ كَظَالٍ فِي تَحْرِيجٍ تَأْمَلُكَ مِنْ نَوْبٍ
بگفت و هر کس که بخندد یا بخواند بنویسد و لبوزن در زمین استوار کند اثر
کند و حرکت کند

بسم کریمه بگوید	فدا این فلان	یا طوطیا کریمه باز آید
که اگر کسی گای	رفته باشد و از و پیزی نیاید و باقی	
در جنت مراحتند	بشد این سال را بر هفت قطعه کاغذ بنویسد و بسم او	

اول

میر بر سیده این شکی را بنویسد و در موم برود و در آتش اندازند و بوزانند
در زبد آغشته را قرار آورد و بر موم کرد و در شکی این هم طبع ۱۱۲ ط ۹۱ ج ۱
طلب العلم کلامه ۱۱۲ ط ۹۱ ج ۱ لام محمد باقر

فرموده چون راهی روی و راه را کم کنی و با آزار بلند بگو یا صالح یا صالح
اَسْتَدْنَا اِلَى الطَّرِيقِ يَنْحَكُمُ اللهُ

آن هَيْدِ بِنِی سَوَاو السَّبِيل
که هر که این کلمات نوشته بران محفوظند

از راه رفتی بمانده نشو یا کینج یا کینج یا کینج
که این اشکال را نوشته در میان مطاع بکنند و از تلف شدن این بماند

ووالله اعلم بالصواب

بالحمد لله
خاصته يا حي يا قيوم يا ذا الجلال والإكرام

لا كرام صل على محمد وآل محمد واحفظني وما لي بحبي محمد باحتي

يا قَيُّوْمُ و ۱۱۱ مم ۱۱۱ ۶۴

دواب و قوچات ان عوده که بر کلاه پای کواری بنیدر بجهت اعمین از افات
اللهم احفظ علی ما لو حفظه غیرک لبضاع و أسر علی ما لو شره

五

عَظِيمُكَ لِحَاكٍ وَاحِدٍ عَلَى ظِلِّ الظِّلِّ أَتَوْقِي بِدَمْعِي رَامِي لِسُونِ
أَوْ تَصِيبُ لَمْ تَكُنْ وَهُوَ إِلَى مَكْرُوهُ حَتَّى تَقُودَ وَهُوَ غَيْرُ ظَاهِرٍ لِي
وَلَا قَادِرٍ عَلَى اللَّهِ أَحْفَظُنِي كَمَا حَفَظْتَ بَيْتَكَ الْمَنْزِلَ عَلَى قَلْبِ
بَيْتِكَ وَالرَّسُلَ اللَّهُمَّ أَنْتَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ أَنَا حَقٌّ نَزَلْنَا الْمَذْكَرَ
وَأَنَا لَهُ الْحَقُّ فَحُظُنِي لِقَوْلِكَ بِرُكُونِ تَنْبِيهِ اللَّهِ أَحْفَظُ الْفَرْسِ
مِنْ مَثَرِ كُلِّ عَرِيٍّ فَاضٍ أَوَّلُ نَا طِقًا وَأُذُنٌ سَامِعَةٌ وَأَيْدٍ بَا
طِشَّةً وَأَرْجُلٌ مَا شَيْئَةً وَقُلُوبٌ دَائِعِيَّةٌ وَصُدُورٌ خَاوِيَّةٌ
فَنَنْتَسِمِعُ الْآنَ نَحْدُ لَدُنْ سَهَابٍ رَصْدًا اللَّهُمَّ أَحْفَظْ الْفَرْسَ مِنْ
كُلِّ نَاطِقَةٍ فِي الْمِيدَانِ وَعِنْدَ مَقَامَةِ الْفَرْسِ وَأَعْقَدْتَ عِنْدَ قَدَامِ كُلِّ
فَرْسٍ عَنْ عَيْنِي وَشِمَالِي وَتَحْتِ فَوْقِي وَحَوْلَنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَافْتِنَانَهُمْ لَا يَصْرُدُ اللَّهُمَّ أَحْفَظْ الْفَرْسَ
مِنَ الْعَيِّفِ وَالْفَاجِ وَالْحَيَامِ وَجَمِيعِ الْعُلَلِ الْعَاوِضَةِ لِلْحَيَاةِ الْحَقِّ
بِسْمِ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى رُكْبِكَ وَعِنْدَ كُلِّ عُلْفٍ وَشَرِبٍ لَهَا فِي
جَوْفِ اللَّيْلِ وَاطْرَافِ النَّهْلِ فَسَدِّ كَفَيْكَ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ وَالْأَحَدُ وَالْأَفْوَى إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَعَنِ الْقَوْلِ لِي

اورده که اگر کسی بگوید یا حمید الفاعل الذی علی جمیع خلقه یطیفه
چندان مال و ثروت باید و خداوند بدو دهد که جمیع خلائق بدو محتاج شوند ^{و روزی}

در سوره انفجر فیها بگوید و از حضرت امام محمد باقر ع مرسل یا حی المسئوم
و یا حی المذنب انذقتنا و اذق عیالک من فضلك فانک ذو الفضل العظیم
در رفع سبب شدن کار در خواص القرآن آورده که اگر کسی را کار سبب شده باشد

و میخواند یا ایها السبیر بگوید یا ایها السبیر ^{عنه} فانه استلک عتی فانی قریب الیک
دعوه الدعاء ان ادعای فلیستجری و لیؤمنونی بک لعلکم بنشدتکم بحبه

کشتی کار را بگوید یا ایها السبیر و از حضرت صاحب الزمان امیر المومنین یا فادیس

الحاج ان ادعک یا صاحب المهدی ادعک یا ابا القاسم انک کنی

صالح موقوف است که فرمود چون بجزی را شیطان از یار تو محروم کرده باشد و خواهی که

بجارت آید رست بر پیشانی بگذارد و بگوید اللهم انک انزلک بامدک الحیر

و فاعلک و الامر بید انت فصلی علی محمد و علی محمد و انت کفی ما انشانی

الشیطان حضرت رسول ص الله علیه و آله سلم حضرت امیر المومنین ع فرمود یا ایها

خواهی که هر چه بشنوی یا لیری و در حفظ تو بماند کند و در عقب هر تازی بگوید
سبحان من لا یغنی عنی اهل مملکتی سبحان من لا یأخذ الاثم با

بِالْوَارِ الْعَذَابِ سَجَاتِ الرَّوِّفِ الْمُحْتَمِ الْكَلَمِ الْحَبْلِ فِي قَلْبِي نَوْدًا وَلَبَرًا
فَهَا وَعِلًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
جا نودان مودیه جون ، روعرتب

و ترفع ان کوزن از حضرت سلام محمد باقر منقول است که برای دفع عبا نوران مودیه ربیعی

اَشْهَدُ اَنْ لَيْسَ بِاللهِ وَبِاللّٰهِ مُحَمَّدٌ وَرَسُولُ اللّٰهِ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشِّرْكِ

اعوذُ بِقُدْرَةِ اللَّهِ عَالِمِ مَا يَشَاءُ مِنْ شَرِّ كُلِّ حَامِدٍ مَذْبُوبٍ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

اَيُّ دَبْدَبَةٍ عَلَى اَصْرٍ اِطْمَسَتْ لَهُ

ترسد بگوید سلام علیا نوحی فی العالمین انا کذا لک تخبرنی المحسنین انک من

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بِاللّٰهِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ لَعَنَتِ الْعَقَايِبُ وَالْحَيَاتِ كُلُّهَا يَا زَيْنُ اللّٰهِ

تَبَاكَ وَتَعَالَى يَا فَوَاهِهَا وَأَذْنَائِهَا وَأَنْسَائِهَا وَأَبْصَارِهَا وَأَيْنَا بِعَاةَنِ

عَنْ أَحَبِّ الْأَمْثَةِ النَّبَارِ
لِجَمِ الْأَمْثَةِ النَّبَارِ كَتَا تَلَكَّ

گوئی کت کنکر لا هو دستیدا احمد کیرش کوف کوف کوف

منوں ہند ی بھرت لیتن عقیقہ کالی پچی پیلی پچی " سوڈہ فیدہ لودی پچی

کنت قودا یارچی ایسرمه یار بوقمن من بیر راز ارم چنرک وها پد

بجای تکالیف و قوای
بجای عرق و زحمات و برآب خوانند بدین جور و این

حل کرده که غذای آن نقش نموده و در اطراف خود بنهند و اموال آن نبرد
آنکه نه نوبت در در آن محل کرده باشند باعث برآوردن است و چون از آن آب در سوراخ
ببریزند باعث هلاک است و اگر طبع خشک را بر موضع منعی باشند و از آن
مکان آیند و چون برسان را بقطران الهی و در و در حلقه کنند و داخل حلقه نمیکرد
و از دود بخورند و کور کور در کوزه و موی نه و زفت و مقل و سکنج و جوب
و از دود کزیزان میبند و از دانه زمره و افی کزیزان حب و قهقهه شمع افی بر زمره
افتد و ساعت ششم از حدقه دفع ملو و لظا و غیره در عالم را جهته نزدیک
ریتل مفید است و هر را این کلی است بر موضع کزیزان و خوانند شفا

بسم الله اٰمِیْنًا شَاقِیًّا اَذُوْنِیْ اَصْبَحْتُ فَاِیْلَ شَدَّیْ اَعُوْذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ
الْاَمَانِیْ كُلِّهَا مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَنَدَّ وَبَوَّءَ وَفِيْ شَرِّ كُلِّ حَبِیْثٍ وَغَرِیْبٍ
سُبْحٌ سُبْحٌ قَرِیْنٌ بِسْمِ اللّٰهِ عَلَی الْوُجُوْهِ فِی الْعَالَمِیْنَ اِنَّا كُنَّا لَكَ خُرْجِی الْحُسَيْنِ
اِنَّهُ سُبْحٌ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِیْنَ بر موضع زخم و خوانند شفا ؛ بد حیاتینا شفا
بِوَحْدَتِكَ يَا اَدَمُ اَلْحَمْدُ در دفع کبک و شیشه و مسموم و تداوی در
روایت معبره از حضرت موسی بن جعفر الکاظم علیه السلام که فرموده است که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله در بعضی از تخریفات از بسبب کبک یا کفرت شکایت

کبک

کردند و محفرت

فرمود که در وقت خواب بنده بخواند یا آتھا الاسود الغائب الذی لا

یبا لنی علقا ولا بابا غمت علیک یا تم الکجاب فان توذیبتی و اقمی اب

لی ان یتحب اللیل و یحی الصبح بما جاء - آورده بحمد بر طرف شد

بسته این شکل را با بی عدد بنویسد و در هر مکانی که پا و برز دین از آن مکان بگریزد

گفته اند که چون رزنج را با نوشت در و پیر کا و چند اوز

۵۷۱۷۸۱۱۱۳۲
۱۳۵۷۱۲۳۲
۱۳۴۱۸۳۸۶

در مکانی بوز کند در و را با تو کند نیکند در دفع

دیوچه و ارضه و موش و مور و شمش و غیره در خواص الایات مذکور است که هر که آیه

والذین ینفقون فی سبیل الله مکنل جتة انبتت سبع سنابل فی کل

سنبلة اطلقا غنی حلیم را در سفلی نویس و در این رغل دهند از پیشه

محفوظ ماند و اگر در میان افتد و استعینند از موش و کوس این باشد

بر چهار پا رجه کاغذ بنویسد و برز و ایای خانه دفن کند موشی که در آن خانه نرود

در سفر بنویسد و در میان کشت و از کوزه

۵	۳	۶	وی
۵	مو	۵	می
۵	۲۴	۱۲	۲۲

غز و در موشان کشت دفع کوا است ع ۱۱۸

منزق قشر را با آب مخلوط سازند و در سوراخ ریزند موش

نموده بر چیزی بنویسد و در زوایای خانه پا و برز و خورجی کان

بگریزد

فَرَارًا يُدْعَىٰ فِيهِمُ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۖ
وَمِنَ الْأَمْثَلِ أَن يَسْأَلَ إِلَهُكُمُ الْأَمْثَلُ يُدْعَىٰ فِيهِمُ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۖ
وَمِنَ الْأَمْثَلِ أَن يَسْأَلَ إِلَهُكُمُ الْأَمْثَلُ يُدْعَىٰ فِيهِمُ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۖ

نویسید و در مورافیه بنمایند از آن منزل فرار نمایند یا ایها النذل اخراجوا
من هذه المکان و هذه الدار و اسرعوا الخروج اخر حکم الخا جم سلیمان
بن داود و جوده فی التیم بر شمع میوی خوانند و در مورافیه بنمایند و گذارند

لَا تَعْرِفُونَ
أَكْبَرُوا يَا أَيُّهَا النَّاسُ ادْخُلُوا مَا كُنْتُمْ لَا تَحِيطُونَ بِتَسْلِيَمَاتٍ وَجَنَّةٍ وَمَنْ

اور وہ اندک اگر مورافے میں ان کے کہیں کہ مسدود نہ ہو

بمیرند یا بگریزند و اگر زاج می را بوزانتند خاکستر آنرا در کوره اخ مور حقیقان بریزند
بمیرند یا بگریزند و اگر زاج می را بوزانتند خاکستر آنرا با قرار نمانند و در جاشک زربنا و

مبغذ کنند مود چه هرگز با تجا عبور نمایند مجرحت
 عیب او را نشکرده که اگر کسی را شیشی از زرد دهد از سوره کاف ایة قالوا یا ذالقرنین

از بیوج و بیوج مفید و در آن قول و نفی و القوه مجعنه هم جمع را بسیار تکرار
کنند و بدان مواضع نمایند تا خلاصی شود

از قبیله فنیکیست و بنیاد آن در

وطلای همین تا فلک
 در دفع است در رخ بوستان از کرم
 و طر و عوا فی و چشم بد بکشته دفع شریک در طر و خنج و کرم و پادشاه بر لایت نرغ
 و منع برجه رطوبه کاغذ نرغید یا نرجه رخت و درجه رخی و فنی کنند بر میان کشت
 تا افتد دفع نرغ لبم الله الرحمن الرحیم فسیکفیکم الله وهو السميع العليم یا کاشف
 الکوب و مکی النور من اللاتم فشرک التورایة و کلا تجیل و الزبور و الفرقان
 العظیم و خالق الشمس و القمر اللم ذالک الکتاب لا یتب فیه هدی للمتقین
 الذین یؤمنون بالغیب و یؤتیون الصلوة و مما رزقناهم یتفقون و
 انفقتم من شیء فهو یخلف و هو حمید الراضین لبم الله الرحمن الرحیم
 خذوه فقلوه ثم السبیل الحجیم صلوة ثم فی سلسله و زعها سبعون ذاعاقا
 سلکوه انه کان لا یؤمن با الله العظیم و لا یحضر علی طعام المسکین فلم ی
 الیوم هدینا حمیم و لا طعام لای من غلین لا یأکل الا الخاطیون و
 الجاد و الغل و الیاش و الصفا و التایع و کل افیه من زرع فلان
 لبم الله الرحمن الرحیم کهیعی ذی و حمد ربک عبده ذکرا
 و اذکروا نعمه ربکم و اذفوا العهد الله و اتقوا سلطانہ و اتقوا ان
 لا یتب منہجاً و الی السماء مصعداً و انتھو بنهیه و اتقوا الله الذی خلقکم

والمجيلة الاولى

بسم الله الرحمن الرحيم وتكم ان يجعل لكم ان
ادم ادم هو الذي احياكم ثم يميتكم ثم يسليطكم انتم تغيبون وهو
الغنيوم يدورم خواهيكم از كشت زار دفع كذا اين فاعلموا اني قد

جانب رهن پنهان کند **== د == ح** هي قرويس

هله دعای غنچه و کرم که در درختها پدید آید برکت نوبید و در آن او نیز دفع

بازن انذرتنا الي يقين يا كهي اهبنا شرا هيا ا ا ب ا ج ا د ا ه ا

ا و ا ز ا ح ا ط ا ي ا ك ا ل ا م ا ن ا

ا س ا ع ا ف ا ص ا ق ا ر ا ش ا ت ا

ا ث ا خ ا ذ ا ض ا ظ ا غ ا ا

این آیت را بکلمه دفع کرم و یزد بر سه باره در نوبید و بر سه کلمت رهن فرو برد

سمت قبله را بخانه بگذارد و دفع کرم و انداختن آن در سخی فی الارضی لیسف فیها و هلك

الحث والنسل والله لا یحیی الضلالتة و اذ اقبل الدنق الله اخذت به الف

بالحسب محسبه جهنم و لبس المهاد دفع تکرار در کتب معتبره مذکور است

که در مزرعه که در غنچه و خوف است تکرار رسید این شکل را در کوزه آب

نهدیده گذاشته در چهار ربع مزرعه دفع کنند از آفات این سال

الملاح

از لوح دل این بنوک کز یک بند دل پسندت حبیب انرا بشنودان محو و کشت
 و از اتفاقا ب در هم بین آوان عبور و مرور این حقیر بدیشان یک از معجزان
 افتاد در حبسی که یک از عوام بجهت عذوه کشف قام و بر نیز آوا آمده و آن نیت
 چون عای را ماکین سپاهی خواسته که از خون او نفوذی بجهت او بنویسد ان
 بیچاره غایب است الفرموده ان بیسعادت ماکینه را مقید و بنزد ان نامقید
 آورده و در آن خون آن گرفته آورده و در دست که از آن خون چسبیده نوشته
 او را بفریبید این احقر او را از حرکت زجر و منع نموده در آن حالت باز
 دست لا بد ممنوع و بجهت آنکه عباد و اختلاف کفله شهن طاهر شود بشیخرف در عرض
 خون نداشت تمام و ان بیچاره عام را از کرده ماکین حلال او را بخرد بر خود
 حرام کرد و بنده در آن زمان شیخ طرفا شمر خلبه که این زمان کوشش در تحفه
 و نان زیاده بزرگمیدر اجماع و مفاصل ان جهان دارند و شیطان بنزد ایشان
 از این راه پیشتر کول میدمد و اکثر عوام در دفع آلام و استقام بقصد آنکه بدست
 بنزدانند و او را رفع میثوان با مثال با سوادان گفتن ایشان مدافعی بکند و در
 بر میگردند و نسخی که در این باب جامع باشد و از عذوات و رفیات و ادویه مفرد

متجرب و غیره اشیا منفعة بجهت برعلتی و دردی از آنکه دین و علم را شدن
 واک بران پیش و بختین جمع نماید و در رشته تالیف این نظام دهم هر چند که بعضی از آن
 مندوب الیه شرح الود در ظاهر نبوده باشد مانند اکثر الفاظ رفیات و مناسک معنی آن
 مقننم و معلوم نمیشد اما باعتبار آنکه از تأثیر بزرگب طابع و امراض و عروق
 آن چنان استفا و فرود باشد و در الواقع آن کلامی نباشد که از گفتن و نوشتن آن
 خلی در دین بهم رسد و مع ذلک چون عزم و نیت بر مفیده نیت حکم اینها را
 اعمال بالنیات ضرری نخواهد داشت و همچنین بعضی از آنرا که در افشای آن
 چندان مفیده نیست نمیشد بلکه مشم و منجی رفع مکرهای بودنی بر ثباتها
 ابراد او نمودن باشد که ضعیف و عوام بلکه شکم پریشان مردم فریب بر زبان رجوع
 نموده و در مظهر نظای که در باب که در باب مکر و کشتن است و مذکور در
 عقیده آن جمع بود و نیز جعل آیه در اجمع و مرجوع هر دو بدون و زیر و بالا آیند
 و نیز مستفید کردند لهذا این نسخ را تالیف و مبیوت بهشت باب و مقدمه
 و خاتمه که هر یک مشتمل بر فصول چندین باشد که در این ده مقدمه و ابواب خاتمه
 بدین تفصیل است مقدمه در مدلولای جمیع علل و امراض و اوجاع و در و چند

و فصل هفتم **باب اول** در دفع علل شومیه منکره در دفع این مشتمل بر چند
 فصل **باب دوم** در دفع شر و پلیدی و در آن فصل است **باب سیم** در
 دفع اقسام شب **باب چهارم** در دفع دروهای اعنف **باب پنجم** در دفع
 ضرر دشرها **باب ششم** در دفع هموم و غموم **باب هفتم** در دفع ضرر هوا و
 حباب **باب هشتم** در دفع امراض اطفال و زنان **باب نهم** در ذکر بعضی ریه حکم
 در معرفت احوال مریض و الله اعلم **مقدمه** در مدوای جمیع امراض و علل و او
 جامع و درین مقدمه چند فصل است **فصل دهم** در غیب و تعویذ در دفع
 هر علل و مریض در حدیث صحیح از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است
 که چون بر بیماری روی گفت مرثیه بگو **عَبْدُكَ يَا اللَّهُ الْعَظِيمُ يَا الْعَظِيمُ**
الْكُنْ مِنْ شَيْءٍ كُلِّ عَيْشٍ فِي النَّارِ وَمِنْ قَسْرِ حَيِّ النَّارِ در حدیث حسن منقول است
 که از فرزندان حضرت صادق علیه السلام بهارشاد حضرت بدو فرمود که این دعا را بگو
اللَّهُمَّ اشْفِنِي لِشِفَائِكَ وَدَوَائِي بِدَوَائِكَ وَعَافِنِي مِنْ بَلَاءِكَ
فَإِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ **فصل یازدهم** در حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است
 که فرمود چون بر بیماری روی گفت نوبت بگو **اللَّهُ الْعَظِيمُ**

الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ وَلِعَافِيَّتِكَ أَكْرَامُ بَشَرٍ نَسَبَهُ بَابُ شَرْفِ
 بَابِ دَوَّازِ حَضْرَتِ اِمَامِ مُضَا عَدِيمِ رُوَيْتُ كِهْ بَجَهْتِ هَرِ مَرِيضِ كِهْ بُوْدَه بَابُ شَرْفِ اَز اِمْرَاضِ بِلَافِ لُفْطِ
 نَجْوَانْدَنْدَ بَابِ اَمْنِ نَزْلِ الشِّفَاءِ وَمَذْهَبِ الدَّاءِ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 عَلَى وَجْهِ الشِّفَاءِ وَدَرْ كِتَابِ مَجْتَبِي آورده كِهْ اِنْدَرِ اِمْرِ رِيشِ بَكَنْبُوتِ نَجْوَانْدَا كِهْ
 شَفَا بَدَنِ فِيهَا وَالْاَكْمَرُ ثَمَّ اِيْدَنْدَ بَابِ اِيْدَانِ شَاءَ اللهُ تَعَالَى اَللّهُمَّ اَنْتَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ
 الْمُنَزَّلِ عَلَى نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ وَمَا اَمَّا بَكُمُ مِنْ مَضِيْبَةٍ نَبَا كَسَبَتْ اَيْدِيكُمْ
 وَتَعَفُّ عَنْ كَثِيرٍ اَللّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ هَذَا الْمَرْمَنَ مِنْ
 الْكَثِيرِ الَّذِي تَعَفُّ عَنْهُ وَنَبْرِي مِنْهُ اسْكُرْ اَيُّهَا الْوَجْعُ وَارْحِلْ
 السَّاعَةَ مِنْ هَذَا الْعَبْدِ الضَّعِيفِ سَكَتَكَ وَرَحْلَتَكَ يَا الَّذِي
 تَسْكُنُ لَهُ مَا فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَدُرُودُ
 مَعْبُودِ اَز حَضْرَتِ عِدَادِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرْسُومِ كِهْ فَرمود بَرِ اَمْرِ اَز اِيْمَانِ دَعَا نَجْوَانْدَنْدَ
 بِاَمْنِ نَزْلِ الشِّفَاءِ وَمَذْهَبِ الدَّاءِ اَنْزَلَ عَلَى مَا فِي مِنْ ذَاكَ شِفَاءً
 وَاز حَضْرَتِ اِمْرِ الْمُؤْمِنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْقُولِست كِهْ هَر كِهْ رَا بَاوَالِمِ بَرسد
 دَر بَدَنِ اِيْمَانِ دَعَا نَجْوَانْدَنْدَ اِيْمَانِ دَر رُويِ بَاوُفَرِ رِيشِ اَنْدَ اَسْكُوذُ يَعْنِي اللهُ

وَقَدْ رَتَبَ عَلَى الْأَشْيَاءِ أَعْيُنَ نَفْسِي بِجَبَّارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَعْيُنَ نَفْسِي بِكَ لَا يَضُرُّكَ أَسْمَاءُ شَيْءٍ مِنْ دَاءٍ أَعْيُنَ نَفْسِي
بِالَّذِي أَسْمَهُ بِرُكَّةٍ وَشِفَاءٍ **بِخَاتَمِ** فَرَمُودِهِ كَمَا كُنْتُ بِرَأْسِي أَسْمَهُ

بِرِوَايَةِ بَعْضِ ثَمَرِ عِلْمِي كَمَا بُوْدَ بِشَدِّ نَجْوَى كَمَا دَرَمَدَانِ حَاطِي نَبَا نَبَا نَبَا نَبَا
اللَّهُمَّ أَنْتَ عَيَّرْتَ أَفْوَامَنَا فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ قُلَادِعُوا الَّذِينَ ز
عَمَّيْ مِنْ دُونِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الْقَضَاءِ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا
فِيَا مَنْ لَا يَمْلِكُ كَشْفَ ضُرِّي وَلَا تَحْوِيلَهُ عَنِّي أَحَدٌ غَيْرُ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اكْشِفْ ضُرِّي وَحَوِّلْهُ إِلَى مَنْ

يَدْعُو مَعَكَ إِلَهًا آخَرَ فَإِنِّي أَشْهَدُكَ أَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ

وَكَيْفَ نَقَلَ كَرْدَهُ كَمَا بَخَطَّ شَيْءٌ بِهِ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ بِأَفْتَمِ كَمَا دَسْتُ رِسْتِ مَرِيضِي بِكَبَرِ د

اَهْتِ تَذِيبُ سُوْرَةِ مَعْدٍ رَا نَجْوَانِ وَبَعْدُ زَانِ اِهْتِ شَارَا نَجْوَانِ لَيْسَ اَكْرَا شَرِيكِي دَر

مَرَضِي حَاصِلُ شَدِّ فِيهَا وَالْأَسُوْرَةُ مَعْدٍ رَا مَعْدُ مَرِيضِي بَلَكَا كَمَا كَمَا اِنْ شَاءَ اَللَّهُ اَشْرِي

نَجْدُ دَعَا اِهْتِ اَللَّهُمَّ اِزِلْ عَنْهُ الْعِلْلَ وَالْأَلَاءَ وَاعْلِهِ اِلَى اَللَّهِ

الصَّحِيحَةِ وَالشِّفَاءِ وَآمِنَهُ مُحْسِنِ الْوَفَائِدِ وَبَنَدَهُ اِلَى الْحُسْنِ الْعَافِيَةِ

وَلَا تُبْطِلْ لِي لَطُولَ السَّهْمِ وَلَا تُزِدْ لِي مِنْ سُوءِ الْأَلَمِ وَاجْعَلْ مَا نَالَهُ

فِي امْرِئِهِ هَذَا امَادَةٌ لِحَيَوَاتِهِ وَكَفَارَةٌ لِسَيِّئَاتِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ دَارِ حَرِّ ابْنِ جَعْفَرٍ مَثَلِ رَسْتِ كَهْ فَرَسِ دُرِّ زَرِّ هَرِّ

بِهَارِ كَرِّ مَشْفِقِ نَرْبِ شَدِيدِ كَفِّ دَسْتِ خُودِ بَرِّ دِهَانِ نَهْدِ بَكْرِ بَدِ بَسْمِ اَللّٰهِ

مَسْأَلَةُ بَرِّ وَبِجَلَالِ اَللّٰهِ سُبْحَانَكَ بِرَوْيَكِلِيَّاتِ الثَّامَاتِ سُبْحَانَكَ بَارِ وَبَعْدَ زَرِّ

بِرْسُورِ وَبِرِّ سَارِ مَاتِ شَفَاعَتِكَ يَا بَدِ اَيْضًا بِجَمْعِ جَمْعِ وَبِپَهَارِ اَيْ اَبْنِ اَبْرَارِ اَنْوَازِ

دَفْعِ شُورِ وَدَرِ كُنْزِ بَحْثِ نِي اُورِدِ كِه اَبْنِ دَعَارِ اَبْرَسِ مَرْدِ نَوَانْدِ نَدِ رَسَاعَتِ زَنْدِ سَلْدِ اَنْبَسْتِ

بِسْمِ اَللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَنْ سَمِعْتَ عَلَيَّكَ اِيْمَا الْعِلْمِ يُعْنِي عَنِ اَللّٰهِ وَتَعْلَمُ

عَظَمَةِ اَللّٰهِ وَبِقُدْرَةِ قُدْرَةِ اَللّٰهِ وَبِسُلْطَانِ سُلْطَانِ اَللّٰهِ وَبِدَوْلَةِ

اَللّٰهِ وَبِحَاكِمِيَّهِ اَلْفَلَمُ مِنْ عِنْدِ اَللّٰهِ وَبِاَحْوَالِ وَلَا فُوَّةَ اِلَّا بِاَللّٰهِ اَلَا اَنْفَسُ

مِنْ اَيْضًا اَبَاتِ كَفَاتِ رُفْعَتِ مَرْئِيَّةِ نَجْوَانِ دِيرِ اَرْضِ وَدَرِ اَنْبَسْتِ وَكَفَى يَا اَللّٰهِ

وَلِيًّا وَكَفَى يَا اَللّٰهِ نَصِيرًا وَكَفَى يَا اَللّٰهِ حَسْبًا وَكَفَى يَا اَللّٰهِ وَكَيْلًا وَكَفَى بِرَبِّكَ

هَادِيًا وَنَصِيرًا وَكَفَى بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا وَكَفَى اَللّٰهُ الْمُوَئَسَّسَ

الْفَيْئَالَ وَكَانَ اَللّٰهُ تَوَكَّلًا عَنِ الْبَهْمِ مَشْهُورِ لَكِ نَرْخِزْ فُلْنُوهُ رَاسَةً بَارِ نَجْوَانِ

بِرِّ بِپَهَارِ كِه بَوْدِ نَشْدِ شَفَاعَتِ بَارِ ذَرِ اَللّٰهُ لَعْنَةُ اَنْبَسْتِ بِسْمِ اَللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بِسْمِ اَللّٰهِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ شَهِدَ اَللّٰهُ اَنْهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِكُ

منه

وَالْوَالِعِيمُ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ
اللَّهِ الْإِسْلَامُ لِلَّهِ نُورٌ وَحِكْمَةٌ وَسُلْطَانٌ وَهَيْبَةٌ وَرَحْمَةٌ
وَحَوْلٌ وَقُوَّةٌ وَبُرْهَانٌ وَقُدْرَةٌ وَتَيُّومٌ لَا يَنَامُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
أَدَمُ صِفْوَةُ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ نُوحٌ نَحْيُ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِبْرَاهِيمُ
خَلِيلُ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُوسَى كَلِمَةُ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِيسَى رُوحُ اللَّهِ
وَكَلِمَةُ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَجَنِّبَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلِيٌّ وَلِيُّ اللَّهِ اسْكُنْ
أَيُّهَا الْمَوْضِعُ بَادِرِ اللَّهَ الَّذِي تَسْكُنُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ رَوَيْتُ كَرْدَةَ شَرْدَةَ لَزَامَةَ
الْأَهْلَ دِينِ بَدَا طَلَبُ عِلْمَانَا بِمَجْدِهِ بِمَنْزِلَةِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ كَرْدَ كَرْدِ مَرْفُوعٍ وَرَحْمَتِهِ وَرَحْمَتِهِ
بَابِ دَعَا كَشْفَانِي أَنْزَا مَحْضُودٌ مَبْدَأُ شَيْءٍ لِعَبْضٍ مَخْجُوزٌ نَزْدٌ لِبَعْضٍ بِأَخْوَدٍ نَحَاةً مَبْدَأُ شَيْءٍ أَنْزَلْ
وَلِبَعْضٍ بِزَنْبٍ مَفْدُوكٌ كُنْتُ بَابُ مَكْرُورَةٍ مَجْزُورَةٌ دَانِ زَانِ مَرْضُوفٌ شَيْءٌ مَبْدَأُ
وَلَوْ أَنَّ قُلُوبَنَا سِيرَتْ بِرِجَالٍ أَوْ قَطِيعَتْ بِرِأَاقٍ أَوْ كَلِمَةٍ أَلْمَوْلَى بِكَلِمَةٍ
أَلَمْ يَجِبْهَا وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ فَلَنْ جَعَلَ اللَّهُ مَا
لِكُلِّ شَيْءٍ قَدَرًا فَإِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَسَبِّحْهُمْ بِكَلِمَةِ اللَّهِ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَنَزَلَ مِنَ الْقُلُوبِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَدَعْمٌ لِلْأَوْثَانِ

دَیِّ حَقًّا لَا شَرِکَ بِهِ شَيْئًا اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَمَّا وَلِکُلِّ عَظِيْمَةٍ فَفَرِّجْهَا عَنِّيْ
 و در روایت دیگر فرموده که بگوید بِسْمِ اللّٰهِ و دست بر موضع درد میگذارد و میفست
 بَارِکُوْی اَعُوْذُ بِعِزِّهِ اِلٰهٍ و اَعُوْذُ بِقُدْرَتِهِ اِلٰهٍ و اَعُوْذُ بِجَلَالِهِ اِلٰهٍ و
 اَعُوْذُ بِعِظَمِهِ اِلٰهٍ و اَعُوْذُ بِرِجْعِ اِلٰهِ و اَعُوْذُ بِرِسْوَلِ اِلٰهِ و اَعُوْذُ بِمَا
 سَمَاءِ اِلٰهِ مِنْ شَرِّ مَا اَحْذَرُ و مِنْ شَرِّ مَا اَخَافُ عَلٰی نَفْسِيْ و دیگر
 فرمود که هر دردی که بهم رساند دست بر موضع درد گذارد و با خلاص نیست
 بگوید وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ و لَا يَزِيْدُ الظّٰلِمِيْنَ
 لِيْمِيْن و فرمود که دست بر موضع درد میگذارد و بگوید بِسْمِ اللّٰهِ و بِاِلٰهِ فَتَحْلِلْ و
 تَسْأَلُ اللّٰهَ صَلَی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَاَحْوَالُ وَاَقْوَمُ اِلٰی اِلٰهِ اَللّٰهُمَّ اَمْسَحْ
 عَنِّيْ مَا اَحِیْتُ و بِرِثْوَتِ دَسْتِ مَا بَرَأَنْ مِبْکَشِيْ و فرموده که دیگری دست بر
 موضع درد میگذارد و میفست و میخواند و افشرد و لذت اِلٰهَا الْوَجْعُ و
 اَسْکُنْ بِسَبْکِنَةِ اللّٰهِ و فِرَافِرَةِ اللّٰهِ بِوَفَادِ اللّٰهِ و فَجْرِ جَاجِرِ اللّٰهِ وَاَهْلِهِ
 بِهَذِهِ اللّٰهِ وَاَعْبُدْ لَكَ اِلٰهَا الْاِنْسَانِ بِمَا اَعَاذَ اللّٰهُ بِرَسُوْلِهِ و مَلَائِكَتِهِ
 بِوَفَا الرَّحْمٰنِ وَاَلَا نَزَلَ و در کتاب دیگر شیخ شهید علیه الرحمه آورده که اگر کسی را

در دشت بستر بر قدح آب

در دشت بستر بر قدح آب

در دشت بستر بر قدح آب

در دشت بستر بر قدح آب

در دشت بستر بر قدح آب

در دشت بستر بر قدح آب

در دشت بستر بر قدح آب

در دشت بستر بر قدح آب

در دشت بستر بر قدح آب
 راکندم بر کند و باند و سختی بدست خود بندید و او را اگر کند که بجهنم او دعا کند تا عاقبت
 باید و در وقت دفع و رفع آورده که بمشک و زعفران بنویسد و بر آب بشوید و صاحب
 در دشت بستر بر قدح آب
 العظیم یا طعمها یا کبا عها ططفشا مجبلا یا نجیثا العشا الحیطنا
 یا هلبیطا یا شیشا یا بذهیثا یا شجیثا یا نجیثا طاعه طینا یا لقا
 کفیشا و صلی الله علی محمد و آله الطیبین الطاهرین **لغیا** بر عفران بنویسد و بخورد
 و بیست مرتبه اللهم لا تقبلنا بغضیک ولا تهلکنا بعذابک و غافنا قبل ذلک
 اللهم علما لو اخذنا لسوء اعمالنا و لا تسلط علینا من کفر حنا و کف
 انبی الطالین عنا یا حفظنا و حصیل مرادنا و کثیر اوردنا یا حنک
 یا احکم الحکمین ایضا بجهنم بر از این لغوی را بخورد و بخورد بر طرفی که در دشت
 یا دایم الابد و الحصى بلا عتد و القوی بلا مکد و العزم بلا ولد و
 و المتجر و غد و هو السید السند الواحد الاحد الصمد الذی لم یلد
 و لم یولد و لم یکن له کفو احد و ان حضرت ابی عبد الله علیه السلام

ع
مروپست که دست بر محلی که در دامپکنده نهید و از نوبت بگوید **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ**

اَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْقُدْرَةِ الْعَظِيمَةِ الَّتِي نَزَلَ بِهَا الرُّوحُ الْأَمِينُ وَهُوَ
عِنْدَكَ فِي صُلْبِ الْكِتَابِ عَلَيَّ حَكِيمٌ أَنْ تَشْفِيَ بَنِي إِسْرَافِيلَ وَ
تُدْأِ بِبَنِي يَدٍ وَأَائِمَّكَ وَتُعَافِي بَنِي بَكَّةَ بِكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَصَلِّ عَلَى مَنْ لَا يَزُولُ عَنْ رَأْسِهِ خَافِضٌ

عجب ذکر کرده اب ثابت طائف کمال لای و العیون من

است که اگر سر را در عضوی از اعضا دردی بهم کشد مثل رمه و صداع
و درد سینه و شکم و باد و غیر آن را از اوجای ظاهری و باطنی باید که حرف اول اسم
عربی آن عضو بگیرد و در میان این حروف باز ده گانه درج کند مثل در دیشم حرف اول
از اسم عربی او که شپش است ع می باشد و در هر حرف از اسم عربی رأس است
ر است و علی هذا القیاس سایر اعضا بنده گونه استخراج دهد اع ب بع ث غ ط
ظ ف غ ف ک ل ع لا ع ی ع و بعد از استخراج ترکیب دهد برین وجه
اعبع لغشع طغضع فکلع لعلاعبع و اگر برای استخراج داده باشد ترکیب
آن برابر بود و چه هست ادیس شرتن طور فو کو لو لا دیو بعد از آن صاحب درآرد

رفعت را با خود نگاه دارد و اگر واکاوی ندهند و در دست راست نشود و حرف هم هم
 ان عضو را بهین اسلوب در ذیل معمول امینترج و ترکیب داده بخود
 دارد تا نیشتر منرب شود و اگر ان نیز بنحدر حرف سیم ان استراته
 بهمان اسلوب در ذیل معمول بعمل آورد البته ان وجع را پدید آورد
 سایر امراض که بر بدن واقع گردد و عمد بر این موجب است و در بسیاری از مطالب
 و مقاصد این عمل را اجزای توان کرد و الله اعلم **فصل پنجم** امینترج حرف
 اسم عضوی مثلاً با اله بدست منرب و منفصل همچنین نه است
 مثلاً در اعلا اله ابه با منفصل اعلا ای ان و بعضی حرف و عضو
 مثلاً را بعد از حرف اله بطریق اتصال و انفصال بدین طریق معمول دشت اندا هع الهی
 اهن با منفصل اهن عی الهی و الله اعلم **فصل ششم** در بیان مذاوی عمل
 و امراض نرب منرب و آب بنان ایند عار بر نرب منرب و بهار را ان بخورد و قدر
 کمتر از خودی شیم الله الحسن الحیم اللهم یسخر هذه النوبة المباركة الطاهرة لله
 المطهرة و یحیی الملب الذي هو ضایة نفا و الملكة المکلیس علیها و یحیی الو
 صی الذي وایة ایچیل فی هذه النوبة لی یذق و یسع و علیها نافعاً و عقلاً

فها و انکشت پوست درخت لسان العصاره نیز مجرب است **بهدا** بجهنم منفر
 و کشودن شدن خراج حضرت امام علی النقی علیه السلام بجهنم منوکل ملعون
بهدا این بلیه مبتلا شده بود مددا و افرمود که سر کس که سفند را در زبردست و پای کوفته را
 سرشته میشود گرفتند و با کلاب مخلوط کردند و بر آن خراج گذاشتند منفر کردید
 و مامیل و اکثر بول و صداع است بر آن نهند و بگوید **اَسْکُنْ سَکَنُکَ**
بِالدَّیِّ سَکَنَ لَهُ مَا فِی اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِیمُ
و در کبریا دفع آورده که بگوید دفع شود و مامیل و اما سر آنها کرد اگر د
انها بنویسد یا مَنبُوتُ فِی جَنَدِ الدَّیِّ لَا یَمُوتُ مَتَّ مَتَّ یَحْیِی الدَّیِّ
لَا یَمُوتُ اِنَّهَا بنویسد و بر آن بچسباند لای الوحی **بجهنم دفع**
 خبارک و دمل و جراحت و خند زهر و غیره خراج کران بدن آن بربخ بدون
 می آید کرد اگر داند را حط بکشند و این شکل را بفتح شک بنویسد یا بر که غزن بنویسد

یا علیقا یا علیقا یا سنیقا
 بحق بسم الله الرحمن الرحیم
 لا اله الا الله محمد رسول الله

این شکل را و بر آن چسباند انبست
 زکات این ابیات را بر آب خواند

و خوراند و دمل و خراج و اورام فرو نشیند و چون آید نمودار کرده باشد چپین

۴۲
کند که زیادت بیرون نیاید **أَنْتِ الْمَكِينَةُ الْعَرُوسُ** **تَحْضِلُ قَوْمًا**
أَوْ تَكْنَحِلُ كُلَّ شَيْءٍ تَعْقِلُ غَيْرَ أَنْ لَا يَرْضَى أَنْ تَكْنَحِلَ

ایں آیه را برخان خوانند ویرجراحت خوانند و بدین حد
صحت یابد مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُ
كُمْ تَارَةً أُخْرَى ایں افسوس را برانگشت سرود

خواند و بر زخم تنوع و ببرد و پیران بنزد و نیکو شود و اینست طایر منامش است و در
اندک اگر این افسون را بر خاکستر خواند و بر زخم افکند نیکو شود و در دینخت

کند مجرب است او ام ناپسند ثوای جوان آورد اگر از زخم با جراحی
خون و ریم بسیار آید و نه پسند خون که و بران بمالند در حال و اگر کمزور بود که
تا بالغ با خاکستر مرهم کند و بر جراحت مالند بکشد شود و خاکستر بر زائغ بنیز همین
خاصیت دارد و اینست بکشد فروح و جبروح این آیه را بر مینت باره کلدخ مینت

بار بخواند بیدر باره یکبار و بر خشم مال و در آب روان اندازد شنبه پادشاه
 الله تعالی ایود احدکم ان تگوئے که جنة من تخيل واعناب
 تجسای من تخيلها لانها دله فیها من کل الثمرات واما

الْكِبْرُ وَلَكِنْ ذَرِّيَّةٌ ضِعْفًا فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَانْتَحَبَتْ كَذَلِكَ يَقِيَّتُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

و در حدیث صحیح از حضرت امام جعفر صادق ع منقول است که هر که را در می

باجز حنی باشد که ردی را بگیرد و بران موضع بمالد و بگوید **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ**

بِسْمِ اللَّهِ لَوْ فَبِكَ مِنَ الْحِلِّ وَالْحَدِّ بِكَ وَمِنْ الْإِنِّ وَالْعُودِ

وَمِنْ الْكَفْلِ الْحِجْرِ وَالْمَلْبُودِ وَمِنْ الْغُرْفِ الْغَارِ وَمِنْ

الْوَدِيمِ الْآخِرِ وَمِنْ الطَّلَعِ وَحِرِّهِ وَمِنْ الْمَشْرِابِ وَ

بِسْمِ اللَّهِ وَآمَنْتُ بِكَ يَا ذَا اللَّهِ إِلَى أَجَلٍ مَسْمُومٍ فِي الْإِنِّ

وَالْأَنْعَامِ بِسْمِ اللَّهِ فَتَحْتُ بِسْمِ اللَّهِ خَمْسَتِ بِسْمِ اللَّهِ رَدًّا

بر زبهن فرو برد دفعه اگر در برین بهم بپرسد مانند شکر و در دون و جوشن

که زرد آب از آن ترا و خطی بر جو را ن بکشد و در وسط آن بنویسد **يَوْمًا**

يَوْمًا مَرَّةً فَاذْعُنِي أَصَوَاتًا وَهِيَ مَرَّةٌ مِنَ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ

الَّذِي أَلْفَنَ كُلَّ شَيْءٍ أَنْتَ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ **يَوْمًا** بهمان دستور در

صبح بنشینا بنویسد و اگر روز چهارشنبه باشد **يَوْمًا** است که هر یک مرتبه

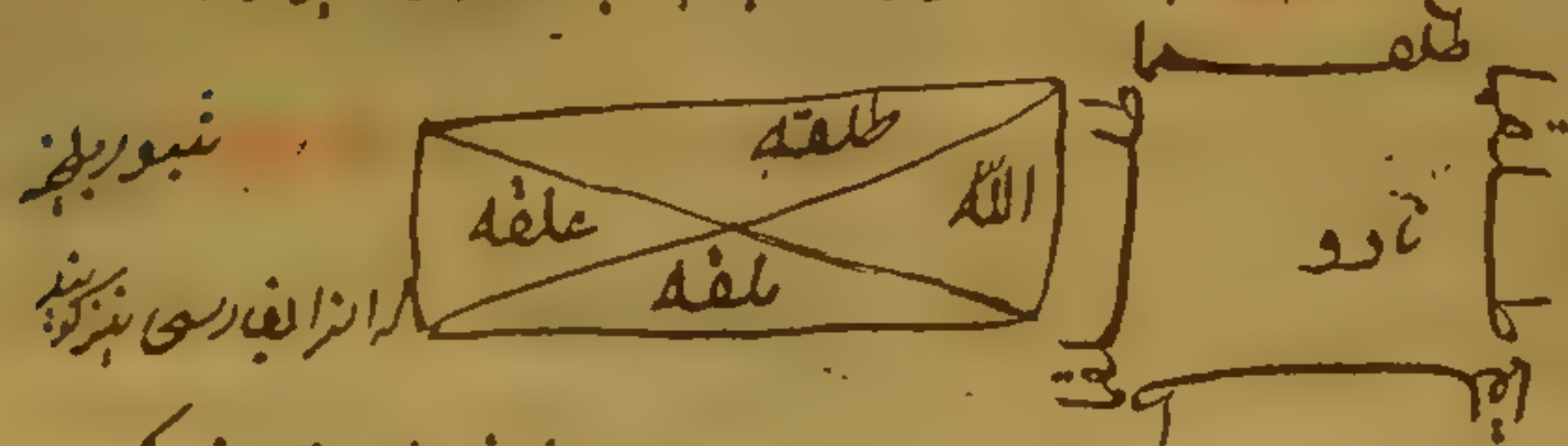
حَتَّى نَحْتَكَ الطَّرِيفَ **الضَّحَا** در صبح بهمان طریق بعد آورد و فکرا پدید
 گزیند که زوَهْد سَالَا خُشْكَ بَادِيحِي الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ **الضَّحَا**
 بنجر رسیده است که بر سر قطعه خوب پدید رز این اشکال بنویسد و بجای
 بنها و نیز و چون خوب خشک شود انرا از آن بر طرف شود اول خلفه بلفه
 خلق خالق بالغ بوجود الله **دوم** تلفه بلفه خلق خالق بالغ **سوم** کشنه
 ارد بوم باسم فلان ابن فلان **الضَّحَا** در خواص اسباب فراگذا آورده که هر که
 اَبَر و نَسْلُوكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقَدْ تَنَسَّفَهَا كَيْبًا تَسْفَافَةً مَا هَا
 فَاَعَا صَفْصَفًا لَا تَحِي فِيهَا عَوَجًا وَلَا اَمْتًا بِرُطَفٍ سَبَا مِي بِنُوبِ
 و بر دهن بنفشه همچو نماید و بر دمل و بر آید و جبر حثی که در بدن باشد بمالند
 باید **الضَّحَا** در نسخه دیگر بنظر رسیده بجهت دفع ریش و جبر خرد و در آن خلی
 بسیار می بکشد این دو آیه را بر آن خوانند خشک شود **اول** کَمَثَلِ خَيْبَتِي نَا
 مِنْ قُرَيْشٍ كَمَا قَبِلَ اَزْ بَنِي دُرَّاقِلَ هَمَّيْنِ فَضَلْ ذَكَرَ شَرَّهٗ وَ اَبَر دَوْمَ وَ تَسْلُو
 تَكَ عَنِ الْجِبَالِ ثَا اَمَّا كَرْدَرُ فَوْفِ قُمِي شَرَّهٗ **ثانی** عَرَقَ مَدِيْنَةً كَرْدَرُ
 و در موی بنامند و از او مو پیکشند و میده غبط بهر شخص در عروق و لار و

و اگر توفیق من مانند خنیا طه بیرون می آید باید بگوید و مانند آن امروز پنجشنبه بر نفی
نام بیرون آید و باره نشود که هرگاه قطع شود از حسابی دیگر بیرون می کنند و در کتاب
میکشایند مگر آن مندرست که بجهت عرف بدینا چشم شتر را بدست بکنند نه بکار د
و مقرر شد و بناید و هفت کرده بر آن بنزد و بر کمر می سوره حمد بخوانند پس
میشاید دیگر بر آن شخص این دعا بخوانند ^{اللهم} اَلَا بَدَ الْمُحْصَى الْعَدَدَ
الْقَرِيبَ لِمَا بَعْدَ الظَّاهِرِ مِنَ الْوَلَدِ الْعَالِي عَنْ بَوْلِ الْمُنْجَرِّهَا وَعَدَ
الْعَنِي بِإِلَافَةِ الْفَوْحِ بِإِلَامِدٍ كَلَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
يَا خَالِقَ الْخَلِيفَةِ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْخَلِيفَةِ يَا مَنْ السَّمَوَاتِ يَقْدَرُ مَا فِي
مَرْخَاهُ يَا مَنْ الْأَرْضِ يَعِزُّ فِي مَدْحُوهُ يَا مَنْ الْجِبَالِ يَأْدَا فِيهِ مِنْ سَاهُ
يَا مَنْ تَجَنَّى بِهِ صَاحِبِ الْعَرْشِ مِنْ كُلِّ أَفْزَةٍ وَبَلِيَّةٍ صَدَّقَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَإِلِ مُحَمَّدٍ خَيْرَ خَلْقِكَ وَاشْفِ اللَّهُمَّ فُلَانُ ابْنِ فُلَانٍ بِشِفَائِكَ
وَدَوَائِكَ يَا ذَاكَ وَعَافِ مِنْ بِلَائِكَ إِنَّكَ قَادِرٌ عَلَى مَا
تَشَاءُ وَأَنْتَ أَحَقُّ الرَّحِمَيْنِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
السلام امروز بیرون نهادم چون شروع کند بخاریدن بر آن بنویسد سُبْحَانَكَ

عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ نَبِيًّا كَيْ تَأْتِيَا أَهْلًا كَرِيمًا فَفَصَلَ دُرُودُ شَرِيعَةٍ وَصَرَّ
بِرَّانِ بِهَا لَنْدَنَ نَافِعَ بَشَدَ **این معجون را بجهنم عرف قدس اطلبانافع**
دانند اند و خدرا که سه منفای فرموده اند پوست هر یک را پوست بلبله آمله
مفتشر بزرگ سفید زنجبیل قنبیل بالستوبه با عسل بوزن الا و به لیسر کنند
و مرهمی که بنزد اندازان کن کرد اند و هر که معرف پاره شده باشد موضع
را بطول تنگ آوند و این مرهم را باید استعمال نمود و موم مرده را سنگ خاک را
ایک موم را بار و عنین کرد اخذ ادویه را مخلوط کند و بجهنم الزهباب بزر
و طونار را بار و عنین بنفشه مخلوط کرده استعمال نماید **در بیکر از این معجون**
که بر ریه ها که دختر نابالغ ثابیده دفت کرده بنزد و بر کمری و مفت بار
نخاوند و بر صاحب عرف مدینه بنده و دفع شود و اگر بر عود بنده ذکر فرزند
نارسیده از وجب شود نید و سالم ماند و ان کل لمانا علیها حافظ فلنظرا
لایسان مِمَّ خُلِقَ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ ذَا فِیْقَ فَاللَّهُ خَبِرٌ حَافِظًا فَتَوَارَّحُمُ
الْوُاحِشِينَ **این معجون را بخورند و بران مدد دفع شود** **الله در داران**
نوداروه شفا بخشی مرا از در دارو شفایم ده ازین در دم الی بحق نور

بر این موضع بفرستیم شک بنویسد با علیفا با طلیفا آنت طوبی با سنیفا

دفع شود این شکل را بر حواله ان بنویسد با ذن الله تعالی زاید کرد

و ان نبوری باشد که رزح رات و خون حادث شود از این تراوش کند و

زود خشک در ریشه گردد و با او حکم و حرفت باشد و در اندرون او کلبه تنگ باشد

و در ایندای ان سرخ طوسی مانند زبانه آتش باشد معالجه ان مفضل و کافور

را با لعاب بکوفضاد سازد و دوزخ با سرکه بنویسد بود و از حلاوی و

کوکشت احراز باید نمود و همچنین مردار سنج را با سرکه سحی بنمایند و بروغن

کل لقطه نموده بپزند اوج فلعی سرشته ضمه دهند ان شاء الله تعالی رفید و

افسون چندی بجهت فروج و جروح و سایر آزارها و کوفته ها مانند آتشک و خدام

در قصد دفع خن زهر و سرطان و سرخ باد و غبیه و عنقریب مذکور خواهد شد

لعیز نبور رخی منقح با حمرث و خارش قطع و قطع که او را

بفارسی بود و گفته اند خواستند صبر زرد و صاف و عدس با سرکه و عدس بمالند و

و بدستور که با بده و حن و زعفران لغایت مفید است و آتش پدید می آید درم فی فله
 باب سرور از مجرب است و بدستور طلا نموده و مله زرد و با صبر زرد و آنچه
 با حرارت باشد مانند آرد و جو و باب کاسنی و آب کشند و بدستور آب درخت برک
 درخت با صندل و پودش در بندری از مجرب است لبث در ساعت دفع نماید اما
 با سرور که آن را نه است بقدر بخود و بر زرد و کوچک که بر حواله مفید و گفته
 چشم و بینی و سایر بجهت ها پرمی آید و بسیار رخسار کشد و چون شکفته شود از آرد
 آب با کف بیرون و نژاد و اسفند آن آردی را بویخته خاکستر آنرا با لعاب صبر حی
 و طلا کنند اگر چه گفته شده باشد دفع شود و تخمه المذنبین این مرهم را بجهت ناز
 و با صبر فریانه و غیره بنام ذکر نموده زرد چوبه مراد است هیچ هر یک ده درم نرم
 ساخته و با چاهر متفأل روشن کل و جو درم منوم و آب خاص بقدر می آید در
 پیوسته باشد چندان بکوشند تا مرهم شود و نه مانند از طبیبی استماع شد
 و بنجر بر نمودن پاک بکذاک و زعفران بکذاک هر دو بر یک متفأل کوبیده
 با مخ البیض سرشته بار و غن کل و بار و غن کنجی منضم نموده طلا نمایند
 نافع است تا بپزند و در دوش تا بران و در دوش تا بران

از این منقولست که بخدمت امام رضا علیه السلام و الشفاء عرض
 کردم که شاول بسباری که بفارسی کنند که بپزد و درین من بهر سبزه است
 و باین سبب نمکیم حضرت فرمود که از برای هر شاول هفت جو بزرگ و بر مری
 هفت بار اذا واقع را ثابته منبت و هفت نوب و پرسش تو نك عن الجبال
 تا قوله انما بخوان پس هر حوی را یکبار بر هر شاول بمال و مجموع را در پاره
 نوی بر بند و دستگیران بند و درجه کتف بپزد از دو بهر اکت که این عمل در
 تحت الشفاعة بکنه او گرفت چنان کردم بعد از یک هفته تمام بر طرف شده بود
 و از حضرت امام جعفر صدوق علیه السلام که دست ایشان را بمالد و گوشت
 ایشان را بخواند یشیم الله و یا الله محمد رسول الله صلى الله عليه
 و آله و آله و لا قوة الا بالله العلی العظیم اللهم انج عی ما
 اجد در زحمت ابراهیم بن هاشم و مر و برت که در کانی ما هفت روز به در
 پا در بر شاول بخواند زاید شود و مثل کلمه خبیثه کشفه خبیثه
 انتم من قوی انما رخص مالها من قوی و یبست الجبال بستان
 فکانت کلباء مکتبت الله برکندم بخواند که استن با قلی الله ان

کنم را بر خورال بمالد و در زمین نمناک دفن کند **الفصل** سوره النحر
بعد از آن بر کندم خواند و بران مالد و بدستور در زمین نمناک دفع کند زبوی
دفع شود **الفصل** مکه بردارد و بران مالد و سه نوبت توأنتاً بخواند
سوره حسه که آنکه مذکوره قبل از این در خوردن نوبت مقدسه مذکور شده بران
خواند و در شتر سوزان اندازد باز کرد و دفع کرد **الفصل** این اشکان را بر کاغذی
نویسد و بر ثالون مالد و در زمین نمناک دفن کند چون کاغذ مضمحل شود ثالون
بنتربه لیل رفت را پل کرد اسکال انبث متحالی و لا کسوا السجد و
در بیان در خواص نخود گفته اند که چون در اول میلان بعد ثالون بهر یک از آن
از آن یک عدد نخود را مالیده مجموع را در لایه از میان هر دو پا از بالای شانه آن
لایه را بجانب عقب بپندازد و در آنجا همه ثالون بر طرف شود و **در بیان** منافع آن
رده اند که بعد از نخ یعنی ثالون در شب بکشنه دانه ماش شماره کند و در لایه متدد و
بامداد بجا هر ماشی را هفت بار بر ثالون بمالد و بامه یک سلام بکند و جواب
ندهد و سخن نکوید در خلا یا چاه آب اندازد و چون ماش کنده و مضمحل شود ثا
ثالون را پل کرد و **الفصل** انگشت وسطی و بیست و یک بر کف دست چپ بمالد

مِنْ دُخَانِ

و سر دفعه این افسون بخواند و بر نالون و مد دفع شود عَن دُخَانِ مُبَسَّلَةٍ
 دُخَانِ کَلَامِ مَنْ قُوَّةٍ قَلَامِی **بعد از نماز یا مد و سب بار بار بخواند**
 بِطَرَفِ شَوْوَلِیْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَنْخَ دُخْ مَوَخْ دُخْ تَنْدُ دُخْ قَلَامِ
 کَلَامِ مَنْ قُوَّةٍ قَلَامِی **در بعضی از نسخ** اطباء بنظر رسیده که اگر کسی در غ
 را در دفعی که از آب بیرون می آید بگوید و بر نالون بمالد بعد از آن بعد از آن او را
 بخزقه بندد و در زیر سنگ گذارد و نالون را پل کرد و **در بعضی نسخ** گفته اند که بگردد دفع
 نالون و قُوا جَعَلَ رَا بَیْسَ پیده بمالد در روز را پل کرد و **در بعضی نسخ**
 که آن گوشت زاپیده است که در زیر پوست بدن اوم حوش میشود مانند نمود و کت
 منها بد در گوشت بدن و آن را غلافی باشد که از عضو خارج بود و مقدار او از
 خودی نابیطی میباشد **در حدیث دیگر** منقولست که شخصی بخدشت امام جعفر
 صادق علیه السلام عرض کرد که کُنده و ماده در بدن من ظاهر شده است حضرت فرمود که
 سه روز روزه بدار و در روز چهارم در وقت ذوال غل کن و بصبحر ایام
 بلندی برو و چهار رکعت نماز بکن از هر سوره که میخواهی بخوان و نالون را
 سعی کن که در کرب و منفزع و خضوع خشوع و حضور قلب باشی و چون از نماز

فارغ شوی جلای خود را بپند از جامه کهنه پاکیزه بطریق لنگ در بر خود بند
 و بر خاک سجده برو و پهلوی راست و روی خود را بر زمین بگذار و بزاری و خضوع
 ایند عار انجوان و در آخر فرموده که در وقتی تا شبر میکنند که خاطر مطمئن باشد و حساب
 بپایان بستی که تا شبر میبخشد آن شخص چنین کرد و بزودی عافیت یافت و
 اینست یا واحد یا احد یا صمد یا کریم یا جبار یا قریب یا مجیب یا ارحم الراحمین
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكَشِفْ مَا بَيْنِي مِنْ ضُرِّي وَالْبَسْنِي الْعَافِيَةَ الشَّافِيَةَ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَمْنِي عَلَى تَمَامِ النِّعْمَةِ وَادْهَبْ مَا بَيْنِي فَقَدْ أَذَانِي
 وَغَمَّتِي **چون** سورة انشاق را بر سعه خوانند انرا ساکن کرداند **تمام**
 که بفارسی کجی نامند بغایت اذمود است سر انرا شی ده برو غنی بکند کجی چرب کنند
 و کشک سوخته و پشم سوخته و جود سوخته را با سوتیه بپاشند **بسم** بجهت خزان
 مجرب است زرد چوبدرک حناده پیلد زرد و عقیص و مردار سنج و امه مغشور که هر یک
 جزوی روغن کل سرخ چهار جزو ضماد نمایند تا فاع باشد آن باشد **دواء** چهارم
 درد دفع خنادر و سرلان و حمه و الکند و افلیج و نفوه و کلف و جذام و داء الثعلب
 و غیر آن و در حدیث معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که فرمود در خرق

در خانه مادر کردنش خندان بر او هر چه سپرد بود ششخصی در خواب بمس گفت که بگو

اٰهِنْدِعَا رَاكُنْدَا رَكُنْدَا رُوْفُ يَا اَحْمِيْمُ يَا دَوْبُ يَا دَوْبُ يَا دَوْبُ يَا سَيِّدِي

بسی چنان کرد عافیت یافت : بجهت دفع خنازیر باید در دوال بار یک چهل

بیکر بنزد و در هر کرم که زند این دعا بخواند و در کلمه ای او بنزد و صحت یابد ان شاء الله تعالی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَعُوذُ بِعِزِّهِ اللَّهُ وَفِدَائِهِ اللَّهُ وَعَظَمَةِ اللَّهِ وَبُرْهَانِ اللَّهِ

وَسُطَّانِ اللَّهِ وَكَفِّ اللَّهُ مَجُودِ اللَّهِ وَأَمَّا اللَّهُ وَحُونِ اللَّهِ وَطَبِشِ اللَّهِ

وَبِهَاءِ اللَّهِ وَجَدَاهُ اللَّهُ مُحَمَّدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ أَمْرُ اللَّهِ مُحَمَّدٌ

مَا أَجِدُ بِحُضْرَتِكَ يَا أَحْمَدَ الْحَمِيدِينَ **النَّبَا** در کتاب مکالمه آورده که سر وزیر

خدا زہیر ہے بار بخواند لیسیم اللہ و بیا اللہ واللہ اکبر و هو قیام رک ان لا

مکتبہ پس ۳ بار باید گفت اِنْبَدُّ بِاللَّصِ قَبْلَ اَنْ يَلْبَسَ هِي بِلَع و در

بار آب و همن بران باید انداخت *منزله* بچشمه جلد باد تا و درو تا و هر تا و فروج

و جبر و حریک در مصلحت اندام بهر سدا مانند سخن زهر و سرطان و نفوس و مری علی که هیچ

دوا چاره پزیر نباشد و هر جا که علت بود بر بار چه کاغذ نویسند و بر آن بندد و دیگر

بنویسد و بنویسد بخورد سه روز مثلوا صحت یابد باید و عند بادام تلخ نسای کسار

فرو بر سر حاسده و نصیحتی بجایانی سند فبر لاه خنجر میجی ابوالهیم خلیل
 الله بکشته دفع خنجر برودند و آتاس کلو و غیره خراج در ان موضع نبوید
 یسیر الله الحسن الکیم بامنبوت فی جسدی من یهوت اخرج من جی
 حی الذی لا یهوت النبأ ابن شکل نبوید و بر موضع خنجر بر بندد دفع
 شود مجرب است **لا والوح** و **ایضا** بکشته بافتند اند که چون سرب را باب
 کاسنی بپزند تا غلیظ شود و روغن کل بار و عن مادام بالسور بر سر طان منفرد
 و جرب حار و عک حار و اورام چاره ضهاد نماهند نافع باشد و اگر بایک کشته و بایک
 بار شک بساهند بدستور نافع باشد **افسون** هند بکشته دفع باد سرخ و آتشک
 سه روز بعد از طلوع و غروب آفتاب بران خواند و که رد آهنی گردسته ان بنز آهمن
 باشد بدست بگرد و بدان جمله آورد و اشاره نماید بر طرف شود با چند خاشاک
 بشاند و بر صلب باد سرخ و آتشک فرود آورد و بعضی که رد سه روز چپین
 کند دفع کرد و اینست ابو سرخ بر آید بادان سرخ و بیادد کپاه
 سرخ بر آید بز سرخ میگرد هل هو هل هو هونده بابا بگوید
 وَنَزَّلُ مِنَ الْقُلُوبِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَنَحْمُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَبِالْحَيِّ نَزَّلْنَا

وَيُلْقِي تَزَلْ هَلْ هُوَ هَلْ هُوَ يَنْجِي بَارِكُوكَ بِسُكُوتٍ يَا أَيُّهَا الرَّبُّ لِيُجِبَ
 تَحُولَ إِلَى مَنْ يَزْعُمُ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرًا إِنَّهُ كَيْشْفَكَ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْحَقُّ الْقَيُّومُ بِخَشَنِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بجمله بادسخ وده

وغيره او نام عامه ها بامداد بلعاب دهون بخواند و بد مد و انرا بر
 در د طلا کند دفع کرد و تسبیح الله الرحمن الرحيم الحامد فوا و الما فوا
 اقو بامیتا بجره اخاب دهون مصطفى صلی الله علیه و آله و دهون
 خنایه بر بنوبد و برگردن مرخص بنده شد یا بد تسبیح الله الرحمن الرحيم عقدت
 خنایه فلان ابن فلان و فلان ابدا لبعاسلخ شهر خنم بالحق و الطفر و ما
 قَسَمْتُ اِذَا مَاتْتُ وَلَكِنَّ اللَّهَ دَمِي بِسْمِ خنایه فلان ابن فلان بحسب تسبیح الله و
 فِي أَمَانِ اللَّهِ وَحَرِّزَ اللَّهُ وَنَزَلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَحَمْدٌ لِلَّهِ
 مِنْ بَحْرِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى وَالْحُسَيْنِ وَبِحَسْبِ الْقُرْآنِ الْجَبَدِ اِمْتَحَدَم
 عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّامُ وَلَحْمُ الْخَنَزِيرِ وَمَا أَهْلُ لِعَبْرِ اللَّهِ بِفَقْرٍ اضطر عبرا
~~بَاغٍ وَلَا عَادٍ إِلَّا بِه~~
~~ع~~

۱۹۶۵۳۲۱

۵۲۱۰۷۸۱۵۴۱۵۲۱۵ و ۵۲۲۶۳۲۹۲۵۷۶۷

بِسْمِ خَيْرِ زَبَرِ بْنِ فُلَانٍ دَر شَهْرِ صَفَرِ بِحَرَمَةِ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَبِحَرَمَةِ جَمِيعِ
الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ بِأَكْهَبِ عَصَى بِأَمْعَسَى وَبَطْلَةَ وَطْمٍ وَبِرْهَمَكَ بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ
الْبَيْتِ بِجَهَنَّمَ وَدَر دَانِ بَخْوَانْدِ وَخَوِي بَدَانِ أَفْكَندِ وَدَفْعِ نُودِ مَجْرَبِ اسْتِ بَسْمِ اللَّهِ
بِسْمِ اللَّهِ دَفْعِ نُودِ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ دَفْتَنِي بِرُكُوهِ شُدِي ابِ دَا دَمِ خُوشِ
شُدِي بِرَوَايِ كَمِ دَخُوشِ شُولُو مَجِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِرُكُوزَةِ مَدَانِ
بِأَفْشِ نَبُوسِدِ وَنَحْمُودُهُ بِخُورَانِ بِجَهَنَّمَ جَمِيعِ بَارِدِ مَخْصُوصِ حَمْدِهِ نَافِعِ اسْتِ بَسْمِ اللَّهِ
عَلَيْفَا مَدِيفَا أَنْتَ تَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ مَلِكُفَا **الْيَسَّ** نَبُوسِدِ وَبُودِي خُورَانِ دَوَافِ سُونِ
كَنْدِ بَسْمِ اللَّهِ التَّحْمِينَ التَّحِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ مُحَمَّدٌ بِسْمِ اللَّهِ لَا كِبَرَ لَكَ كُلُّ شَيْءٍ كَهَيْعَتِهِ وَتَحِيَّ جَمْعُ سُنَى أَيْ خَمْسِ
بِزَكِ شَوْخَدَايِ مِنْ بِزَكِ اسْتِ رِوَنِ خَدَاوَرِ دَنِيَا بُودِ أَوْرَا جَانِ بِشَدِ لُونِ نِزَارِ جَانِ
بِشَدِ لُونِ نِزَارِ جَانِ بِشَوْ مَجْمُودِ كُوهِ اَمْدِي مَجْمُودِ بَكَدِ بَسْمِ اللَّهِ التَّحْمِينَ التَّحِيمِ كَانَتْ
خَمْرٌ مُسْتَقْبَرَةٌ فَتَقَاتَ مِنْ فِتْنَةٍ إِنْ يَشَاءُ يُبْلِكِ الرِّيحَ فَيَبْطُلُنَّ مَا ذُكِّرَ عَاظِمُهُ

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ بر آن بخواند و استغفار نماید آن مسأله

باران و معوذتین هر یک از فاتحه و ایه الکبری و اخلاص و معوذتین و تحف از هفتاد و نوبت بخواند

بر آب باران و معوذتین هر یک از یسیدن بر زمین گرفته باشند و بر لب و دیگر فده روئیده و نخل

و صد بار بر سر و پیشانی بخواند و هفت روز شود صبح و شب از آن

بهاش مد شفا بخورد و دردی که در بدن او باشد و هر خوی بدی که در آن باشد اگر شستن

بود عنت از روز ایل کرد و در هر روزی که خواهد از زرنه و مادینه و زو شود و در هر چه

و سر را نافع بود و پنج دانه را محکم کند و دهن را خوشبوی کند و دفع کند سم و

را از جهنم و بلیغ را و بخیزد و باد را از زود فالج و زکام و درد پیش و شکم و دندان و

معه و کرم از او و لجن و ناکوز و حکم و آب و جنون و جذام و برص و عاف و زکوری و

کری و کنگه و زمانت و آب سپاه از چشم فرمود آمدن و درد عاف و موم و صندل و

و سوره جن و شیطا و خپانت و غش و غب و خسر و کبر و تجل و حرص و غضب و عداوت

و افتاد و در زبان مردمان و عذران را نافع بود و آب هر بار آن که باشد بکبر و زحمه

و توحید و معوذتین هر یک از هفتاد بار بر آن بخواند و هر صبح شام و هر صبح از آن بپاشند

و در وقت رسول صلی الله علیه و آله و از پنجاهی که مرا بپوشد اختصاص فرمود که برای

هر غلّی و المی که پیش مندر ازین آب ان علت از بدن و استخوان و عروق بیرون
 بیرون میبرد و الله اعلم ^{در مرد و ای علل و امراض منصفی و اوست}
 مزاج کردن و غیران بزرگ صدقه دادن بدینست را دفع میکنند و علل و امراض از بدن
 زایل میگردد و در عروق و ریزی می افتد و در عروق و ریزی می افتد و در عروق و ریزی می افتد
 و انادیش بر طبق اینست از حد از حق و احصا وارد شده ^{شود} و عا کردن و رحمت
 تصدق بهار بدن چنان است که اول اینها را بخواند و بعد از آن موزی بگوید
 شریعت چهار رنگ بنم شغال است از تصدق کند به پنج نفر یا بیشتر از صدقه
 که بخواند بنمیشد مگر آنکه چهار علوی باشد که در هر صورت مستحق علوی دادن
 ضروری ندارد و دعا اینست **لَسْمِ اللّٰهِ الْحَمْدُ الْحَمْدُ الْحَمْدُ الْحَمْدُ الْحَمْدُ الْحَمْدُ**
بِاسْمِكَ الَّذِي اِذَا كُوِّنَ بِهِ سَجْدَةٌ كَلَّمَ الْمَلَائِكَةَ وَنَجَّاهُ وَبِاسْمِكَ
الْقُدُّوسِ السَّلَامُ الْقَدِيمِ وَبِاسْمِكَ الْخَزُونِ الْمَكْنُونِ وَبِاسْمِكَ الَّذِي
مَمْبُوكٌ بِنَفْسِكَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي هُوَ مَكْنُونٌ عَلَى سُرَادٍ فِي الْعَرْشِ وَ
وَبِاسْمِكَ الَّذِي هُوَ مَكْنُونٌ عَلَى سُرَادٍ فِي الْبَهَائِ وَبِاسْمِكَ الَّذِي
مَكْنُونٌ عَلَى سُرَادٍ فِي الْجَلَالِ وَبِاسْمِكَ الْكَبِيرِ الْكَبِيرِ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ

لَا تَعْظِمُ الْمُجْهِدِينَ مَلَائِكَةُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَا أَيُّهَا الَّذِي الَّذِي بِيَدِ
 الْمَقَالَةِ يَا الْخَاضِعَ عَلَى الْمَاءِ فَأَمَّا تَنْبِيْلُ قَدْ مَاءُ وَيَا أَيُّهَا الَّذِي كَشَفْتَ بِيَضْرُ
 أَيُّوبَ وَيَا أَيُّهَا الَّذِي كَفَيْتَ بِالنَّارِ بِأَيُّوبَ أَنْ تُسْقِيَنِي مِنْ مَكْصَرِي
 الَّذِي أَنَا فِيهِ وَدَرِصَرِ زَكْنِبِ طَوْرَهُ اسْتَكَرَ زَجْرُهُ شَفَايَ بِيَا رَجُلَ بَكِ بُولِ بَدِ
 كَرِهِيكَ عِبَارَتِ لَزِيكَ فَا رِيكَ اسْتَكَرَ لَزِيكَ بِمَا رِيكَ ثَابِتِ بِيَا وَجْهِكَ وَبِكَبَا رِسُورَهُ لَزِي
 نَجْوَانِدِ وَبِكَبَا رِيكَ نَجْوَانِدِ كِي بُولِ سِيَادِ رَا لَزِي رُويِ بِيَا رِيكَ وَبِعْدَا زَانِ بُولِهَا
 رَا لَزِيكَ نَجْوَانِدِ بِيَا رِيكَ بَكِ سَكِينِ بَدِ مَنَدِ كَرِ مَجْرِبِ اسْتَكَرَ اسْتَكَرَ مَرِ مَرِ دَعَاكَ مَرِ
 وَرَحْمَتِ لَزِيكَ وَرَزِيكَ رُولِ اسْتَكَرَ كَرِ لَعَبِ بِيَا رَشْدِ مَرِ مَدِينِ بِيَا رِيكَ شَدِيدِ
 حَوْنِ بِنِ خَبَرِ بَحْثِ صَادِقِ عِلْمِ رَسِيدِ مَرِ نَوَاسِثِ كَرِ بَكِ صَاعِ كَنَدِ مَرِ بَحْثِ وَبَرِ
 بِيَشْتِ نَجْوَابِ وَانِ كَنَدِ رَا بَرِ سَهْنِ خُودِ بَرِ زَوَاجِ رِيكَ وَبِكُويِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَهْصَا
 اسْتَكَرَ بِيَا سَمِيكَ الَّذِي إِذَا اسْتَكَرَ بِيَا الْمَضْطَرَّ كَشَفْتَ مَا بِيَدِ مِنْ
 ضَرِّ مَكَتْ كَرِ مَا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ خَلْقِكَ عَلَى خَلْقِكَ أَنْ تُصَلِّيَ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تُعَافِيَنِي مِنْ عِلَّتِي بِسِوَةِكَ بِيَشْتِ
 وَكَنَدِ رَا جَمْعِ كَرِ وَبَا زَانِدِ رَا نَجْوَانِدِ وَانِ كَنَدِ رَا بِيَا رَشْمِ كَرِ وَرَشْمِ رَا

بفهمی بده و باز این دعا را بخوان و او کوید چنان کردم که او با که از بند را بشود و
 بپایان کرد و دوش بافتند و در این کردن بکشد و کوفتندی به نسبت و
 فدای بیمار که نوبت این دعا را بخواند و بدان کوفتند برمد و در چپ فدای
 بخواند اللهم هذا لشاة لک و من فضلیک و کرمیک فصل الی و کافا
 اقدیمها لعیلک فلان بن فلان و فلام بیمار و بدین روش را بپوشد اللهم ان
 هذا فدا و دجیه یحیی و یدیه اللهم فاقبل منی کما تقبلت من خلیل
 ابن اہیم چنین فدای یولید این معیل بحرمه محمد رسول اللہ صلی اللہ
 علیہ قال اللهم ان هذا لک اقد فدا و فدا فقبله منی بعد از این بگوید
 الله اکبر الله اکبر الله اکبر تسبیح الله الحسن النجم و فیج کند و در محل
 که خدای مستغف بشد و خون او را در کوفی کند و در موضع که مردم با نهند و در کهن او را دفع
 کند و در دست با او را از پوست جدا کنند چنانچه پوست و دست با پای یکبار چه باشد و
 و آنچه در شکم است یکبار چه باشد که از هم جدا شده باشد و کشت از اینچا هفت بار چه
 و در میان پوست نهند و هر یکبار چه را به نسبت فقری و سکنی بپوشد و در دو بهمان که
 که نسبت بپوشد و در ده و هفتاد شخص کس تمام شود و در ده و هفتاد

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اِيْمَانًا بِاللَّهِ وَتَشَاءُ
 عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ص وَالْاَصَمْتُ وَالْعِصْمَةُ لِأَمْرِ وَالشُّكْرُ لِقَرِ
 وَالْمَعْرِفَةُ بِفَضْلِهِ عَلَيْنَا أَهْلَ الْبَيْتِ اللَّهُمَّ كَحَضْرَا بِالْحَمْدِ وَد
 مَهَابِدِهِ وَعَظَمُهَا بِعَظَمِهِ وَشَعْرُهَا بِشَعْرِهَا وَجَلْدُهَا بِجَلْدِهَا
 اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا وَقَاءً لِفُلَانِ ابْنِ فُلَانٍ ^{وكرر بربيعه بعد زرين بگوید}
 اللَّهُمَّ أَنْتَ وَهَبْتَ لَنَا ذِكْرًا وَأَنْتَ أَعْلَمُ مَا وَهَبْتَ وَمِنْكَ قَاءٌ
 عَظُمْتَ وَكُلُّ مَا صَنَعْنَا فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا عَلَى سُنَّتِكَ وَسُنَّتِ
 نَبِيِّكَ وَمِنْ سُلُوكِكَ وَاحْشَا مِنَّا الشَّيْطَانَ الرَّجِيمَ لَكَ
 سَفِكَتِ الدِّمَاءِ لَا شَرِيكَ لَكَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَتُغْضِرُ رَوَابِثَ دَعَايَ عَفِيفٌ اِيْمَانًا بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ اللَّهُمَّ عَفِيفًا
 عَنْ فُلَانِ ابْنِ فُلَانٍ لَحْمُهَا بِالْحَمْدِ وَدَمُهَا بِدَمِهِ وَعَظْمُهَا بِعَظَمِهِ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا وَقَاءً لِأَلِ الْحَكَمِيِّ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ بِدَائِكَ
 در احادیث تکیده و تحریر پس شد بد و ارد شده بجهت نصرتی کردن در دفع
 و دشمنانی محکم را دفع میکنند
 بهما ربه و منقول است که تصدق بلاء ای اسماء را دفع میکنند و حورث امام

ذکر

رضا علیه فرمود که چهار برابر چیزی مانند دعا و نصدق و آب سرد و فر
 مود که فتنه‌های جمعه لعن بر میزد و امساک چهارده روز است و بر پیرزن است که چیزی
 نخورد بلکه آنست که کمتر بخورد و حضرت رسول ص علیه و آله فرمود که دو کند چهار را از خود را
 بنصدق آورد اندر شاخصی بخندست حضرت امام موسی که ظلم ع عارض نمود که من داده
 نفر از عبا آن خود چهارم فرمود که این را دو کی بنصدق و هیچ چیز پیشتر و بهتر و زودتر از
 نصدق نفع نمی کند اما منقول بحضرت امام موسی که ظلم ع عارض شدای جمیع دردهای
 اعضا خصوصاً در چشم و بجز برسد است و آن بدین طریق است که بگوید اللهم جی و لیکن
 مؤمنی بن جعفر الکاظم علیه السلام الا سلامتی فی جمیع حوائجی ما
 ظلمت منها و یطمن باحوالیکم و صلی الله علی محمد و آله اجمعین انما
 لوصل بحضرت امام موسی که ظلم علیه السلام از هر مرض با یک مرتبه عدل و رفعت
 سجود گذارد و او بلند کند به پیشانی و ختم کند شصت یا چوب و در برداشتن از شصت
 یا چوب بردارد و در وقت گذاشتن هر یک این دعا بخواند اللهم جی و لیکن العبد القاصر
 لیح مؤمنی بن جعفر الکاظم علیه السلام الا عافیت لهذا المرض و یطمن
 اخافه و اخذته علی بصره و شایسته و صوائیح بک و ما ظلمت منها

وَمَا يَبْلُغْ لَهُ مِنْ جَمْعِ اسْتِقَامٍ وَالْأَمْرَائِي وَالْأَعْدَاءِ وَالْأَوْجَاعِ
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 بجزد فرزندان بد و طریقی میباشد اول

ان چنان است که مادر دو مرتبه نماز کند و در سجود بگوید اللَّهُمَّ أَنْتَ
 قَهْبَتُهُ لِي وَلَمْ يَكْ شَيْئًا فَبَيَّنْ لِي هَبْهَ جَدِّهِ رَوَايَ كَوَيْدِ كَرِيمَارِي وَتُسَمِّ
 حضرت صادق ع بعد از آنکه چون جبرج مادر م را دید باین دستور تعلیم فرمود
 چون صبح شد بنحوی صحت یافته بودم که هر سه بخت بود من بنزایان شکر گفتم و این
 طریقه در روایت دیگر چنین آمده که روای گفت مردم آمده بودند که بر جنازه من حاضر
 شوند حضرت صادق ع بهادر م فرمود که غسل کن و بر بام خانه در زیر آسمان دو مرتبه
 نماز بکن و بعد از آن بگوئی اللَّهُمَّ أَنْتَ قَهْبَتُهُ لِي وَلَمْ يَكْ شَيْئًا اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْتَوْهِيكَ مُبْتَدِ يَا فَاعْرِفِيهِ وَتَسْمِ أَنْتَ كَرِيمَارِي بام رود و مقنعه
 از سر بردارد و موی سر بآسمان کشوده بگوید اللَّهُمَّ أَنْتَ أَعْطَيْتَنِيهِ وَأَنْتَ وَ
 قَهْبَتُهُ فَأَجْعَلْ هَبْهَ الْيَوْمَ جَدِّهِ أَنْتَ فَادِرْ مُفْتَدِ مَنْ سَرَّ بَرِّتُهُ
 که فرزندان شرفا باید ان شاء الله تعالی در ادعیه و دوائ در مفاصل و جمیع در
 و فریان عضو بامروست که شخصی بخندست حضرت امام محمد باقر ع شکایت کرد از درد

مفضل فرمود که این دعا را بخوان اللهم انی استسئلتک باسمک وبرکاتک
 ودعوت نبیک الطیب المبارک المکی عنک ملای الله علیه و
 الیه و بحق انبیه قاطبته المبارکة و بحق وصیه امیر المؤمنین
 و بحق سیدی شباب اهل الجنة الا اذهب عینی ما اجد محقق
 محقق محقق یا الیه العالمین چون این دعا را بخواند و در دس
 کن شد ~~بسیار~~ آورده که بجز این جمیع اکرام و اسقام بنویسد بر کاغذ و بر
 مریض بندد و شفای یابد و بحقی انزلناه و بحقی نزل کما انزلنا کلاما
 مبشرا و نذیرا و فنزل من القرآن ما هو شفاء و رحمة للو
 مین و ما یحیی الا رسول قد خلت من قبله الرسل افا ان مات
 او قتل انقلبتم علی اعقابکم و من یقلب علی عقیبه و امنوا
 او قتل یا نزل علی محمد و هو الحق من ربهم کف عنهم سبائهم و اصلح بالهم
 ما کان محمد ابا احد من رجالکم و لکن رسول الله و خانم النبیین و ما
 کان الله بکلی شیء علیما محمد رسول الله و الذین معه استدلوا علی الله
 الکفار و دحیاء یبذرونهم تراهم رکعا سجدا یبتغون فضلا من الله و رضوانا

سَبَّاهُمْ فِي كُفْرِهِمْ مِنْ أَشْرِ السُّبُوحِ قَذَائِكَ مَسْلُومٌ فِي النُّورِ وَمَثَلُهُمْ

فِي الْأَنْجِيلِ وَمُتَبَيَّنٌ بِسُورِ بَابِي مِنْ بَعْدِي انْتَهَى بِخَدِّ مَا فَلَمَّا جَاءَ عَمُّ

بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ وَكَوَالٍ وَأَنَا سُرَّتْ بِرِجَالِ

أَوْ قَطِعتْ بِه الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَ بِرِ الْمَوَلَى بَلِ لِلَّهِ الْأَمْوَالُ جَمِيعًا الْمَلِكُ

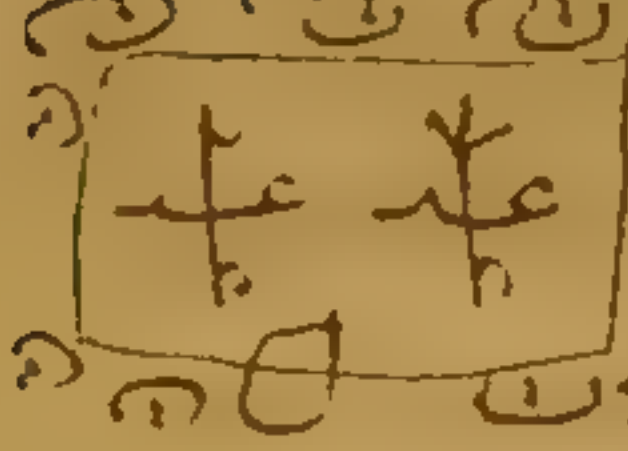
لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ بِسْ بِكَوْ بِنِيمِ اللَّهِ الْمَكْتُوبُ عَلَى سَائِ الْعَرْشِ

این حروف که بجهت جمع در دمای بدن یا خود دارند اح ح ط ک ل من

وس ص ه ی بجهت ضربان از دردم و مفایل این اشکال را بر پارچه خدی یا

ورق نوشته و بر موضع وضع نمود هر گاه وجه بعضی دیگر نقل نوشته را بان موضع

نقل نماید تا بالکلمه وضع زایل گردد ان شاء الله تعالی اینست اشکال

و در کتاب سحر المنافع که تالیف بنده خواجگر مندرست آورده که یک را بگوید به صورت

تا موضع درد را محکم بگیرد و اندک عار را بخواند و بکار رود در زمین خط بکشد بگوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اُسْكُنْ بَحْرِ الْبَادِي وَبِحُجْرَةِ الْمَدِينَةِ اَمْرًا كَرِيمًا

خط بکشد بدین شکل و در وقت کشیدن خط بگوید اُسْكُنْ بَادِي

بِحُجْرَةِ الْبَادِي بعد از آن که در جانب چپ خط افرد و برود محل درد را محکم بکشد

بگوید و هفت بار بگوید بخواند که اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ بِیَدِیْ اَلْبَادِیْ و بعد از فراغ مرخص
را بگوید تا سر و روزه الحال بشود . سغال آب نذیده را بکند و هفت و صد را

بموضع درد بزنند و بکوبند درد و ضرایب دفع شود کهن کهن ^{۹۰۹}خسب ^{۹۱۰}الیه ^{۹۱۱}درد

مفت اندام و استخوانها که کو پا از درد در میم شکنند اول سوره فتح ایفا فتننا لک

فَتَحَامِيكَ لِتَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَبِهِمُ رَحْمَةٌ عَلَيْكَ

وَيَهْدِيكَ رَبُّكَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَبِخُورِكَ اللَّهُ نُصْرًا عَزِيزًا لَوْ شَاءَ الْعَوْدُ بِرُحْمَاءٍ

مجبور است مکن الاوجاع منقول است از تحفه المؤمنین حکیم میر محمد مؤمن

نخاستنی و در شکس در د مفاصل حاره و بارده مجرب است حله را با آب و کرکه یا سورمه

طبخ نماید تا مژگان شود و عسل بوزن حلبه اضافه کرده بجوش نهد تا غلیظ گردد و وینیم کرم کرده

طلائعها به نافع بود و الله اعلم بالصواب و إليه المرجع والمآب باب ثان در علم مشهور

متکرمه و دفع ان و درین باب چند فصل است فصل اول در دفع ایبه طفلان در گشت.

مکارم الاخلاق اشکل مربع را بنیادی دفع البطله و ترغیب طفلان و کم ببردن امور دن نلل

کرده است و بهر آنست که بیشتر عیب عدد را میپندارند

نسخه دفع و رفع اگر در دست که این شکل مبهم گنبد

١٢	٢	١٠	٤
١	١١	١٠	١٠
١٢	٧	٤	٩
١	١١٤	١٠	١٤

دانش

و در کردن طفل بند و هفت ابد پیش بیرون نیاورد و زود دفع دفع شود بدون

ب	ح	ج	د
ز	و	ه	ط
بد	په	ا	ی
ما	ح	ا	ی

الدفعه و مربع انرا بدین ترتیب بخوبی نوشته اند

آورده است که همین مربع را بار قام خندی است

بنویسد و همان دستور را و نیز همان خاصیت میبخشد بدین طریق که بر سر نوشته اند

در خاصیت این شکل گفته اند اگر بر طفل بنهند ابد برین درده بندد و اگر آورد

زیاده از سی و چهار درینا ورد و شکل اینست

صفت مراد مبرور و ارصاد سارخار نامهم
 ح بی درم درم درم و درم و درم و درم
 فصل اول و اول و اول و اول و اول

۱	۲	۳	۴
۵	۶	۷	۸
۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶

و اینست خاصیت این شکل بجهت دفع آبله مجرب است

البته این شکل را نوشته بر بازوی طفل بندد اگر بیرون نیاورد و بنده بندد و اگر آمده

بیشتر زیاد نشود

و بالوس	ملح ملح
و بالوس	السرالسر
و بالوس	السرالسر

خاصیت یافته اند اینست نعی نعی و بالعر علی سرالود و نثلثه مالیه باموسی

البته بنویسد و بر طفل بنهد و این ابد نیاورد و این که در مربع اینست

و میخیزد آورده که بجهت ابرو و خزان که از

الحمد لله	رب العالمین الرحمن الرحیم	الرحیم
یا اللہ یا اللہ	یا ایاک نعبد	یا ایاک نستعین
یا ایاک نعبد	یا ایاک نستعین	یا ایاک نستعین
یا ایاک نعبد	یا ایاک نستعین	یا ایاک نستعین

بدن این را بیرون می آید این است و نقش را بنویسد و در کردن بند و در درخت نه بپند

وَبِیۡءٍ ۖ بِرَآءِدٍ وَّذَوْدٍ دَفَعْتُہَا بَلٰ اِیَّاہُ وَتَنّٰ عُوۡنٌ فِکْشَفُ مَا نَدُّ

عُونَ إِلَيْهِ وَتَنسَوْنَ مَا نَشِئْتُمْ كُونَ

اینها ابیات که در فضل آئینه خواهید آمد بر آن خواند زیاده بر نیاید و

شواهد الآيات مذکور است که بجهت آبد چشم مجرب است و بسیار که رشته کودک

باشد که هنوز دندان او نیفتاده باشد هفت لا کند و الم نشرح بخواند

و بهر کاف که رسد بک کوه بران زند ما حنک کوه شود و بعد از آن حنک بار سوره مذبوره

را بران بخواهند و از پیشتر چشم کسی که آید داشته باشد بپا و پزد و آید ترا بد شود و اندر

الکریای مجتهد و راجحاً بنده ابد در چشم او بد نیاید این شمع در خواص خود است

اکو رده که آب ترخون و را ز پنه نژ و شریف کاوی اسم هند است و بعد پاکر نمایند

و در حق است در حواله غمان و بهمن کثیر الولا و شریف که و می آمنت که چوب اورا

کویبده بچوش نندوانرا تکر بقوام اور فرزند منع اینه و حصیه میکند منتهی انا اگر ابله

بر چشم افشاند این آیه را بر کفم بپایم ملک خوانند و در آب اندازد و بخیر و نیاید

وَالْمَهِي وَالْمَهِيَّةُ قَانِمَا هِيَ وَجْهٌ وَاحِدٌ مُكْشَفًا عَنْكَ غِشَاؤُكَ

قَبْرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ أَوَّلُ لَكَ فَأَوَّلِي أَوَّلِي لَكَ فَأَوَّلِي لَكَ
الْحَسْبُ الْإِسْلَامُ إِنَّ بَيْتَكَ سُدِّي أَلَمْ يَكُنْ لَطْفَةً مِنْ

مَنِّي بِمَنِّي لَقَدْ مَاتَ اللَّهُ تَعَالَى بِرُحْمَةٍ شَدِيدَةٍ
در مردای

دفع دُمل و غمزه و دُرحه و جرح و شبور و خراج و جرب و ناسور و عزان و ریش

امام جعفر صادق علیه السلام و در حدیث صحیح منقولست که هیچکس از بنی آدم نیست

مگر او را رک میباشد بکبر در پیش که خوره را بکمر می آورد و بکبر در پیش

که پستی را بکمر می آورد چون رک را بکمر می آید الله تعالی زکام را را

مستقام بکند و اندک در دای سر را بکشد و اگر آن رک بدن بکمر می آید حق تعالی

دُمل را بهم میرساند پس حد را بکشد و در رو و دیگر فرموده که دملها و شبور را

کشتن از خون ناست و است که در وقت طغیان که از بدن بیرون می کشد بیرون

می آید پس اگر کسی که اینها در رو حادث شود چون بر خشت رود بگوید اَعُوذُ بِاللَّهِ

اللَّهِ الْعَظِيمِ وَكَلِمَاتِ التَّائِبِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُ هُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجٍ مِنْ شَرِّ

كُلِّ ذِي شَرٍّ نَأْيَ أَنْ يَسْوَءَ رُوحًا وَنَافَعًا يَأْتِيهِ دُملها و شبور را

و دملها و بکبر بجز ریزه که بدن بیرون می آید و اول که اثرش ظاهر شد انکشتن شهادت

بر حورشن بگردانند و مفت مرید بگویند **اَلَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ اَلْحَكِيمُ الْكَرِيمُ** و در زیر
 مفت انگشت را بقوت زد و کرد و لغز بهشت **وَنَزَلَ بِهِ رَبُّهُ** و دیگر منقول است که برای
 سحر بفر کردن و مل و قویا این آیه را بخواند و بر سر و پا خود نگاه دارد **وَقَبْلَهُ اللهُ**
وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشْفِ عَيْنٍ خَيْرٌ مِنْ ثَوْبٍ مِّنْ قَدَسٍ
مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى اَللّٰهُ اَكْبَرُ
اَنْتَ لَا تُكْبِرُ اَللّٰهُ يَبْقَىٰ وَاَنْتَ لَا تَبْقَىٰ اَللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و نص در
 کتب طب الائمه مستور است که این کلمات را بر که غدی بنویسند و صاحب دمل کند
 ببلع کند دفع شود **اَلَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ** و با **اَللّٰهُ** محبوس بر علیک که علاج
 و در **اَللّٰهُ** صاف است که در ابتداء سرد زرد مل نار عنکبوت را چون بر
 بر کنند و بر آن ضا دهنند دفع آن میکنند و همچنین کدرها و خذب که انداخته و الف دفع
 که بند سریع الاثر است **اَللّٰهُ** و بر سر ک زرد و پاره های خورده که از آن
 بچند بدست و دامن بر کرد و بر صاحب دمل بندد بر شود و همچنین در آغاز دهنل موم را نیم
 کرده بر آتاس دهنل بندد و تشنید **اَللّٰهُ** زرد و کثوده شدن و دهنل و اورام
 طلا و سلاحه که بول بر کوبست که در سنگ لاجنها میخند میشود بغایت مجرب است **اَللّٰهُ**

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

جزیرہ

علاج

و اما در این

نَبِّهَا لَاحِقَ نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 که غوغه کردن بطنج برک اجتناب و بیخ او جبهه ورم لپهاست و منع نزلات و معنی
 و ورم نورین و تقویت بن دندان محترمت و گذشت که خوردن انجیر بجهت ورم در دهان
 و مضمضه حل با رب سکه بجهت استحکام لثه و گسنان و قلاع نافست و در وقت بی
 خشک بجهت خوش شدن دندان و گسنان زاج ازرق شفاف که بجاها توتیای هندی عبارت
 از آن باشد و با فو قلی بجهت درد دندان و حرکت آن و بقدت لثه باغ کستره مرغ کرب
 جبهه قلاع و غوغه و خوردن او بجهت ورم لثه و لپها و نافه ص و در اوایل ظهور
 قلاع مضمضه با آب برک عسل که بدین طریقی نموشد و تر که بجز رنگین گویند کردن و با آب خشک
 و آب به سکه که در و عسل و بخاری و شغای تازه تاک و از د جو جوش نیده باشد
 مضمضه کردن و بدستور کز مازج و کلن روکشیر خشک و پوست لای و غصص را جوشانده
 مضمضه و بجهت قلاع بخی بر کیمف یعنی بوی مادران و نیز کز زیتون و با میران و پوست
 و غصص را با لویه جوش نیده مضمضه نماید نافست و در و رب غناب نیز سبیل
 و در و ضرکرم دندان نیز مد او ای بجهت این علت خواهد بود در و کل و کردن در
 مفیم باب دوم بجهت درد کل و دغ مذکور شد - بجهت درد کردن او در که
 از اول انور بنی اسیر می آید از ابالحق الحن علم القرآن بنویسد با خود لک

اما در این

در بجز اینها

اما در این

در و کلو و پای کرمان کام بنویسید با هو زار و مولا اذ بلفت
الخلق و انتم حينئذ ينظرون هو الله الثاني

و ملاذه بوقت عروب آفتاب هفت بار بخواند و کاسه آب بپرکند و سه پیش خورند
و کار ویرا هر بار بران آب زند تر شود و بران موضع بالدر رفع شود بسم الله الرحمن الرحيم
اذهب يا مخرج من الغيرة الله تعالى انا اعوذ بالله من كل داء و ارحم
الرجاء في العلم بحجتي سليمان بن داود عليهم السلام

عن الثعلب با شق یعنی کل شمع و طلای کل آرمی و ظاهری و بیهای بارده و مکنه
بر کل العالم و غوغه باب الثعلب که در معلق و در دآن یعنی نافع و ساری

نیز تذکره و دفع خفا و زرق و وقع سرطان و اورام شیر و مناسب به مقام ذی
ذی لوی که در کلو چیده شد این کلک را بر آب بیاورد و بخورد و بفرمان خدا
تعالی بپروان آید فتحاً فتحاً نصران نصران یا ذا الجلال و الاکرام ای ذی لوی فلان

پروان ای ذی دفع درد دندان از حضرت ابراهیم بن مرویت که گفته در

دندان دست بر موضع بود بال موضع که در و مکنه بال و مگوی بسم الله الثاني
الله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم از حضرت ابراهیم بن مرویت

مرویت که گفته در دندان نبوی و صاحب در حرفه بیاورد و آدک و بی انسان

ابجده
بسم الله الرحمن الرحيم

و بحره

معالج

و فلان

طریقه دیگر

انا خلقناه من نطفة تا اخر سوره يس و كذ ما سمكن في الليل والنهار
 وهو السميع العليم آورده كه روز يكشنبه بر كاهن يا چوب يا يوازي اين شكل را
 نقش كند يا شعلونی و در وقت نقش كردن صاحب در درار بپوي خود را
 بس منج اهنی بردارد و در چشم میزند و در اثنای زدن منج آیه و تنزل من القرآن را تا آخر
 بخواند و الفور رفع كود و اگر دفع شود منج را در چشم عین زند و در اثنای زدن آیه مذکور را
 بخواند و الفور دفع شود و اگر دفع نشود حرفهای دیگر بهیچ دستور عمل نماید زایل شود
 این است اگر تا در رتبه الدعوات آورده كه شكل چیم را بدین طریق بکشد
 حج و عینی که در میان دایره چیم بنویسد و منج نیز از شب در چشم عین مجوسه و در اثنای
 کوبیدن منج كوره و التین را هفت مرتبه بخواند و بزند انگشت که در دیند بدو انگشت که در
 دندانش درد میکند باید که انگشت بر سر دندانها نهاده باشد تا در راس کن شود
 کرم دندانها بنویسد و در زیر دندان کبر و تا که در در راس کن شود و ما من
 آیه الا اخذ بناصيتها ان ربي على صراط مستقیم ورقش
 دندان نیز همین آیه معجزه است در دفع بگفتن زبان و حصول فصاحت و رفع
 سلاطت این آیت را بنویسد بجهت كود که سخن نگوید یا در سبب سخن آید بدو و آید
 بسمن لیه ما لكم لا تنطقون اقرا باسم ربك الذي خلق الانسان
من علی

من علی اقربا وریک ملاکم الذی علم بالقیام علی الانبیا ما لم یعلم
لا یتکلمون الا من اذن له الرحمن وقال صوابا انطقنا الله الذی یصدق
کل شیء ففهمنا ما سئلنا و از خواص این آیه است از قال ابو اضم که بنده
از در انجمن ما ای که بری می میثا لشکر کن چون بر بادیه مس نویسد و باب
باران محو کرده بر کوه که مرف نرند بر نرند با لشکر که
زان این آیه را بنویسد و بگوید بسم الله الرحمن الرحیم الا ما کتب الله لنا هو
مولا لنا علیه توکلت و قال لک لک و بعد بسم خزانة الله سر را آورده که اگر
دین چنان بداند یا بدین کتب زان او کرد و بگوید بنی اسرائیل ما عبد و نعبد و نعبد
و نعبد و بدو دهد تا بخور زان لشکر توانست الله و حسین بن تجربه یافته اند که
کوبیده سفوف نمایند نقل این کتب و نمک و عسل شربت مکرر شدن زان رفع صحت
و شحم مری را با طفر خوراندن معین لطف این شمرده اند حدیث زان و سنا
ان در خزانة الله سر را آورده که آیه لا یحیی الله الجاهل بالسوء من القول
الا من ظلم و کان الله سمیعا علیم بنویسد و بر کسی بنده که پس از او
خاموش و کم سخن گفت و از آن سلیطه و بدین باشد این آیه را بر قطعه جامه بنویسد که از کرب
بر این گرفته باشند و آن برای او در روزی بهتر بریده باشند و از او در استخار برای او

نماید زبان او گونا گوه گردد و چشمین از حضرت صادق علیه السلام است که هر که سوره زفر را
بنویسد و بآب حل کرده بزند که سلیقه باشد بخوراند خواندش و خوشی زدن کرد
در احادیث وارد شده بکبر حدت زبان و تنه و لفتی با ستغفار مداومت کرد
بر طرف کفو بحمت قطع رعا فایات را برو خوانند منها خلقناکم و منها
نعودکم و منها نخرجکم ثانی اخوی یومئذ یتبعونک الذی لا یوحی له
و حقیقت الأصوات للرحمن فلا تسمع إلا همسا و یا ارض ابلعی ما ناک و یا
اقلعی و غیض الماء و قضی الامر و استوی علی الجودی و قبل یعد للقوم ال
لظالمین و من یتق الله نجعل له مخرجا الی قوله قلنا و جعلنا من بین یدیم
سدّا و من خلفهم سدّا نا اخیایه ^{حسین} ^{فقطه} ^{این} ^{شکل} ^{بر} ^{رین} ^{صاحب}
غیر آن بخواند و بر آن موضع رده بسمه ما ترکم ^{فقطه} ^{من} ^{لینة} ^{او} ^{تر} ^{گم} ^و ^{ها} ^{فائده}
علی اصحابنا فی اذن الله و لکبری الفاسفین ^{این} ^{شکل} ^{بر} ^{رین} ^{صاحب}
رعاف بنویسد رده و طب طب طب طب طب طب طب طب
جهت قطع رعاف بنویسد و بر پشت او حبّا صوطا بوطا لوطا یقطع الدّم بلا
ابطا و من ینکذ ذالک اخطا ^{سر} ^{کبی} ^{کا} ^و ^{یرم} ^{زده} ^{در} ^ب ^{شند} ^و ^{خول} ^{بار}
استند ^{سر} ^{کبی} ^{کا} ^و ^{را} ^{موجّه} ^{خاکستر} ^{کرده} ^{در} ^{سبی} ^{چکانه} ^{خول} ^{بار} ^{استند}

و در آن نافع و مجرب است و اگر آن وجه بجهت نشستن شیر باشد علامت آن مجرب و
اشفع و صلابت و وجه پستان باشد حرفه را بکلا ب و سر که ترکند و بر آن بند و اگر
حرارت آن عظیم باشد آرد با قلا و جو و ماس با آب کشیز و آب حرفه و سفید کرم و
طلا کنند و غار آرد عدس با برک تربت جهت ورم پستان و اگر بخواهند شیر نیز در بی با

میفند هم بجهت زیا که شد شیر مرصه بجهت زیره شد شیر نان ببولید و بره لای

بسم الله و بسم الله و بکلمات الله المتكلمات اسماءه العظام فضل ربنا
لهم من بقیة استنک يا سيدي الشاهد يا عالم السرا والحيات يا
الدعوات يا من لا اله الا انت يا فاني الخ يا جامع الدعوات يا اله الا
انت يا حي يا قيوم يا ذا الجلال والاکرام و صل الله على خير خلقه محمد وآله الطيبين

در وضع در دل و طپیدن آن و قرع نشستن آن در کتایب مکارم بجهت در

آورده که آیه فاذا قرأت القرآن فاستعذ بالله من الشيطان الرجيم را با موزون

بخواند و ببولید و بخوراند نافع باشد و بگرد کتایب و مکنون آورده بجهت در دل

این اشعار و ببولید و اگر خواسته باشد و اگر خواهد با خوند و در دل

..... و امل امل امل امل امل امل امل امل

که این آیه را بخواند و بنویسد و یک در روز ده بار بخواند و در وقت که در روز و آن

سبحان الله

که گرمای معده را بکشد خوردن دو مشتک تخم امرو و خوردن کهنه کرم معده مجرب
گفته اند فاد برک الودا بر که جهت کشتن کرم امرو مجرب گفته اند
قراقرش و در زمان و نفخ و کرم حسب القرح بره پاره شکم بخواند هر روز یکبار
آن بخورد و دفعه چینی کند تا شش روز بگذرد و روز هفتم قدری چیز تلخ بخورد
صحت بدین است **يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ**
بلغم و سودا و صفرا و رطوبت در کتاب خزانة الیكسندر آورده که کسی را که در
بلغم باشد و خواهد که دفع شود رطوبت و صفرا و غنی کل بخواند و قدری شیر زنان را
بر آن اضافه کند و بدن را با آن چرب کند تا دفع است **مرز اللان برای ازاله**
بلغم و رفع رطوبت از معده آورده اند که این آیات را که مروف چهار گونه است بر لوحی نقش
کند و از پیش سینه بپاویزد و چنانچه می نهد فم معده بدو عمل انفع است بدم ق
در دفع درد سینه و کمرد و خواص لایت قرائت مذکور است که هر که از سوره
انبیاء **إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ إِلَىٰ أَقْلَةٍ**
يَوْمَ كُمْ النَّبِيُّ كُنْتُمْ رُءُوفًا بِرُءُوفٍ و باب چای که افتاب بنیده باشد
بنویسد و بر لقمه برده که بر سینه در وقتیکه درد او شدت رسیده باشد و در وقتیکه
دستور عمل کند شفا یابد و اگر از امرو و غنی با بونه از اطراف محو نمایند و آنرا و غنی را
بپزند

بر پشت مال و در پشت ذریل کرد و در حدیث آمده که میفرماید: *تذللوا مع جو مواد و علیکم السلام*
 بخدمت پدر حق از در و پشت شکایت نمود حضرت او را طلبید فرمود بر پشت خوابید و ^{شمار}
 برو خواند *بسم الله و بیا الله و بیضی الله الذی اتقن کل شیء* ایند *خبر یما تملک*
اسکن ایما التیمح یا الله الذی سکن کل ما فی اللیل والنهار و تقو السمع
 و در د بول و منی و تقویط الفا و سنی الالات شامل محبت
 العظیم

و از حکای ایند و سکن و از تو جمع نماند و نقل شده و فو فی مکتب متقال بنیم صلا یه کرده
در مکتب یک آنند که بنویسد و در بر چنی مکتب متقال بنیم بدستور کوفته و بنجره افان
ناید و بر روی آنی سزم گذاشته یا چهار پنج عدد در زده و تخم مرغ بقدر آنکه بخور
شود و اینجاست مغز بیهوش و در متقال بنیم و نبات نیز دستور در مکتب بنیم کوسیده بر آن
کند و مجموع آنرا در یک روز بخورد که مجرب است در دفع درد شکم و ناف و سبزه

مرویت کہ مردی بخدمت حضرت امیر المومنین علیہ السلام از در و پیشکش نمائید خود حضرت
فرمود کہ ای لرم بخور و بپزد عمار بخوان یا اللہ یا رب یا رحمن یا ارحم الراحمین یا رب
لا یباید یا الہ الا لہ یا ملک الملوک یا سید السادات انشفی بیضا لک

مِنْ قُلْدٍ وَلَوْ وَسَّعَ فَإِنِّي عَبْدُكَ وَأَبْنَى عَبْدِكَ أَتَقَلَّبُ فِي قَبْضِكَ

این شکل را برناغی نهادم دست چپ بنویسد و بلب درجیه در دایره و قولنج مجرای

بسم الله الرحمن الرحيم بحسب الحق لا اله الا الله محمد رسول الله على وجه الشاهد
 ما لم يسم تكلمت وانت مرزوقه من فلان راجع رخصت فسيكون الله
 وهو السميع العليم انما امره اذا اراد بشئ ان يقول لكون فيكون
 فسبحا الذي بيده ملكوت كل شيء واليه يرجعون الممدوح الله
 يرفع سحابا ثم يؤلف فيه بيته ثم يجعل فيه رزقا مما فطر المودق يخرج من
 خلا ليرى واتن كل من السماء من جبال فيها من برك فيصيب به من يشاء
 يكاثر سنا برفيد هب بالانصار سبحان ربك رب العزة عما
 يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين سلام
 على نوح في العالمين انا لك بخيرني الحسين نوح نوح نوح
 اللهم ادفع بلاد البرد من هذه الموضع بحرمته محمد
 وآله وبحسب جميع المرسلين والملائكة المقربين

انت چشم زخم بد از باغ و ذراعت و دفع دانه است از سباع و بهایم و در
 دلم و در دوزخ و از آن بر چهار بار چه یک نوبه و بر چهار بار که با دین و سالم ماند

[illegible]

و بعد صحت یابد و اگر بلا باشد فحش است باید پس با قوت زبرد آورد و نویسد و بان گوید که
خوار از صحت یابد از عجز و لکنت لب و لسان و غیره و می یونجد التباس بطلیم مار و
علیهما من دایه و لکن یؤخرهم الی اجل مضی فإذ جاء الحکم لا یتنا
حزوت ساعة ولا یستفقد موت ^{ام حبیب و بارح و در حدیث آمده}
که ششوی کفریت صدق اعرفی کرد که لبری در شتم و کاهی او را با روح میگرد
تجیدی که از ونا امید می نمودم از عزت فرمود که هفت مرتبه توره قدر باشد
ز سقران بر طرف بوی و بایست نوی و تا یکماه از آن مایست بوی ده تا بخورد در او
کف یک مرتبه بخورد و با و خورد بر طرف و شد ^{بجز در دفع آثم و لیسک بنویسد بر}
بندد این و را افروشد لا اله الا الله و بگوید چوبش را دوش هفت
بر طوط سلویس سلو مائس الغیا و ما د دنیا فروتا اهیون خور
اول روز شنبه این کمال را به صبح و قلعی نقش کنند و بر گردن طوط
بندد از الملقیان و وفات دیوان و ترس و کمر بستن این کمر از جمع دفع
در بحر المنافع آورده بجز الملقیان که انرا با مرکب باده خوانند بگوید
و بر این طفل بنید و بسال حلوس مر یوس مر یوس مر حوشت
مر طویس سلو یوس سلو یوس و صاد نام و حاجت و مائس ^{بالله}

[illegible]

از نور کبابی است

كَمِيعَصِ الْفُلَاكِ وَالْأَقْوَةِ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

نوشته بر فلک بند و اگر خست بخورند بر طرف کند و یقین فوت یا انقباض نیست
بعید و خیل بینهم و بین ما لیتشود که فعل یا مشیاء هم من قبل و هم
کافرا و مشک مرئب فی ... ۲ مروست ...
بولید و بر لود که بند و کم اورا از کثیر باز گرفته باشند از شیر باز استیادن بر دست
شود ...
مسرح ... و نور اندازان خیال بد گرفته نزل شیر خوردن نایب و نا کلوت یکت
اکلا ... و حیون ... اما احتیاجا ام ابرمو الامن فاذا صیر موت
الطرفه ... این لایت بر طرف ... این لایت بر طرف ...
و قدریرا به بدن ...
بر جلت خدا مغتیل یار و دوست ...
همشگی علی بطنه و منهم من تمیته علی رخلین و منهم من تمیته علی اربع
یخلق الله ما یشاء ان الله علی کل شیء قدير
و ما در اوریا کفیه و کبیه ...
کلمات را در مرتبه کره بران زند و در شسته چنین تمام کند یا را بولود و یا را
با در او بند و لیس الله الحقن الحقم اللهم اجعله جلا و قیلا و حلا

وَمَلَأَهُ وَكَلَّاهُ وَلَمَّا هُوَ جَنَّ الْجَنَّةَ وَالشَّيْطَانُ طَبَعَ وَخَاتَمَ سُلَيْمَانَ بْنِ
 دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَلَمَّا نَزَلَتْ فَلَمَّا نَزَلَتْ فَلَمَّا نَزَلَتْ فَلَمَّا نَزَلَتْ
 تَبَاطُورُ سَبْتِكُمْ بِرَبِّكُمْ مَذْهُبُهُ لِي كَلَامَاتٍ رَأَوْنَاهُ تَبَاطُورُ سَبْتِكُمْ بِرَبِّكُمْ
 بِرَأْنِ زَوْجِهِ بِسُورِ بَيْتِ نَعْلِيْقٍ مَا يَدْعُوهُ رَجُلٌ بِرَأْنِ زَوْجِهِ بِسُورِ بَيْتِ نَعْلِيْقٍ
 وَأَيْدِ الْكُرْسِيِّ عَلَى الْعَلِيمِ وَإِنْ يَمْسَسُكَ اللَّهُ يَضْرِبْكَ كَأَنَّهُ يَضْرِبُكَ بِالسَّيْفِ وَأَنْ
 كُنْتُمْ حَبِيبًا فَأَنْظِرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرَضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدُكُمْ مِنْكُمْ بِخَبَرٍ
 بِهِمْ فَلَمَّا نَزَلَتْ فَلَمَّا نَزَلَتْ فَلَمَّا نَزَلَتْ فَلَمَّا نَزَلَتْ فَلَمَّا نَزَلَتْ
 وَمَا مَيِّتَ إِذْ مَيِّتَ وَلَكِنْ اللَّهُ تَعَالَى وَلَيْسَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ بِلَاءٍ
 حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
 كَلَامُ كُتُبٍ وَبَنِي طِفْلاً رَأَوْنَاهُ كَلَامُ كُتُبٍ وَبَنِي طِفْلاً
 كَلَامُ كُتُبٍ وَبَنِي طِفْلاً رَأَوْنَاهُ كَلَامُ كُتُبٍ وَبَنِي طِفْلاً
 وَدُرُودُكُمْ أَمِينَ مَا نَدَامُكُمْ إِيَّاهُ غَمَّتْ عَلَى الْحَدِيدِ وَعَلَى السَّاعَةِ السَّاعَةِ
 بِحَقِّ عِلْمِ الْعُلَمَاءِ وَبِحَقِّ سُكَّانِ السَّمَاءِ وَبِحَقِّ عَيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ أَنْ لَا وَجْهَ
 وَلَا أَخْرَجَ بِدَمَاءٍ أَدْخَلَ مَا لَمَّا وَأَخْرَجَ سَالِمًا هَبْ بِرَبِّكَ
 بِخَوَانِ وَهَرَجًا كَلَامُ كُتُبٍ وَبَنِي طِفْلاً رَأَوْنَاهُ كَلَامُ كُتُبٍ وَبَنِي طِفْلاً
 كَلَامُ كُتُبٍ وَبَنِي طِفْلاً رَأَوْنَاهُ كَلَامُ كُتُبٍ وَبَنِي طِفْلاً

ان ودر خواص الایات القرآن متذکر که چون ز غدا احتیاجی طلبت بکنی
و از آن در برنج باشد ایة فاز الفی فی القور فیه و احدى الاقوله فی یومئذ و ایهیه
از نوره الی قه صحیفه از نور در روزی که سینه که فردا عرق بکشد نفی کند بنام
ای زن و مادر او و پس از او را باندازد که خون روان شود باز نه استند دام
که است میرفته باشد در آب جو هبه او را در فرمون جوی جوی است اند که فرمون
سایید و پیله لکیم استند نماید و حسین هبه که شود جوی سینه زده
غزاج چینی زنده و مرده باینکه مؤثر و مجرب است عصاره وقت و کی است
میر طایه زهره که و حل کرده بالته که بود و در دند که در دو و تیریه ریه
که هرگاه از عین القلب و ارد و شیرینی و روغن پیدا بجز حلو اهل آوردند
و از آن بجزند جوی سینه اول که عفو و حسین حلو است که از بورت نارنج
و روغن که کفند جوی آوردند و حسین عصاره سرخ نه است سینه و تریاق
فاروق عملها بدست ده سکر زد و کوفتن رک صافی سینه تا سیر عظیم دارد
نرف الدم در کتاب در مکتوبه آورده که ای حروف است ممل را در دانه
زنی که همیشه خون از او آید بوی شیرین که با بزه باشد خون او
منقطع میشود با زن است که تا احدی صطع کلمه هوا

این لایه را بر دامن زده که فرستاد پادشاه به سقراط میفرمود آن را بپوشان
 و آنرا در آنجا که میخواستی بپوشان و آنرا بپوشان و آنرا بپوشان
 با اینها که میخواستی بپوشان و آنرا بپوشان و آنرا بپوشان
 و آنرا بپوشان و آنرا بپوشان و آنرا بپوشان

[illegible]

که از در خواست نمودند که دعای بخیر فرزند شدن نماید فرمود که بفرموده نوشت
 این دعا بخواند رَبِّ لَا تَنْدِ دُنِي فَقَدْ أَوَانَتْ خَيْرُ الْوَاوِيَّاتِ وَاحْبِلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ
 وَلِيًّا يَنْتُنِي فِي حَيَاتِي وَلِيَسْتَغْفِرْ لِي بَعْدَ وَفَاوْ كَعَبْدُ خَلْقًا سَوِيًّا وَلَا
 تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِتْنَةً بِضِيَاءٍ اللَّهُمَّ إِذَا اسْتَغْفِرُكَ وَاتُوبَ إِلَيْكَ فَتَنْصُرْ
 أَنْتَ التَّوَابُ الْحَسِيمُ
 این لایتم که هرگاه هر روز بخواند و بگوید و چون از خلعت

